

POLITIPLASTRE I STEDET FOR BEHANDLING

CLAUS OXFELDT
FORBUNDSFORMAND

FIRE ÅR

— HVOR DER SKAL HØSTES

På Politiforbundets kongres sidst i april blev næstformand Claus Hartmann og jeg genvalgt med fuld opbakning fra de 170 delegerede.

Det er vi meget stolte af og glade for, og vi ved, at det forpligter.

Det er et stærkt mandat til at stå i spidsen for de 10.600 politifolk og vores øvrige cirka 1.000 medlemmer.

Vi vil gøre alt for, at arbejdsgivere, styrelser og ministerier i de kommende fire år vil mærke og møde et politiforbund, som insisterer på at vende udviklingen, som kræver store aftryk og en organisation, som flugter med virkeligheden.

Da vi blev valgt som formandskab første gang i 2013 lå det i kortene, at politiet var presset, men ingen kunne have forudset, hvor stort, voldsomt og til tider ekstremt presset det ville blive.

I stedet for en genopretning fik vi først terror i hele Europa og i Danmark. Vi oplevede en flygtningestrøm, som fik Folketinget til at genindføre grænsekontrol, og politiet blev ekstra presset på en lang række områder som psykisk syge, cybercrime, østkriminalitet og menneskesmugling.

Det ramte efter tre års nedskæringer i politistyrken. Fra 11.100 i starten af 2011 til cirka 10.400 ved udgangen af 2013.

Nedskæringer, vi havde advaret højlydt mod, og som vi vidste ville koste dyrt i længden.

Terror og grænsekontrol understregede på uhyggeligste vis, og hurtigere end forventet, at vi havde ret.

Prisen for at udhule politistyrken blev enorm. Genopretningen kommer til at tage mange år.

Det arbejdsmiljø, som politifolk er blevet budt de seneste to år, er på grænsen af den mulige ydeevne.

Hvor vi troede, at vi skulle kæmpe for en langsom genopretning, har vi brugt de seneste fire år på ren overlevelse for politiet.

”DER ER IKKE LÆNGERE NOGEN POLITIKERE, SOM IKKE TAGER VORES ADVARSLER ALVORLIGT.”

På at holde de værste overreaktioner og det værste udsalg fra døren.

På at deltage i knapt så populære kompromiser som forkortet uddannelse og indførelse af politikadetter. Ingen af delene var idéer fra os, men kun ved at deltage kunne vi bjærge politiet ud af katastrofen. I tilfældet med uddannelsen stillede vi ufravigelige krav om løbende efter- og videreuddannelse af høj kvalitet.

I politikadetternes tilfælde, at der ikke skulle skabes et b-politi ved siden af det rigtige politi, men at kadetterne skulle være en indgang til politiets basisuddannelse samt en aflastning på grænserne og ved bevogtningsopgaver.

Men det skulle være i regi af politiet, og målet var, at de ansatte kadetter skulle leve op til kravene, således at de senere kunne fortsætte på politiuddannelsen. Politikadetordningen er dog ikke forhandlet på plads med Moderniseringsstyrelsen endnu.

Ingen af delene har været populære, eller er gennemført med glæde. Men alternativerne var meget værre og uoverskuelige. Det skete i et miljø af krise, med terror og frygt som bagtæppe, under stort pres fra politisk hold og med muligheden for uovervejede udsalg i forhold til politiopgaver og magtmonopol.

Vi er særdeles bevidste om, at det har været upopulære forandringer. Derfor er vi ekstra stolte af, at vi blev genvalgt med enstemmig opbakning.

Vi vil arbejde benhårdt videre på det fundament, som trods alt er blevet lagt i de senere år.

Det er lykkedes os at skabe politisk forståelse for, at Politiforbundet er en afgørende medspiller. Der

er ikke længere nogen politikere, som ikke tager vores advarsler alvorligt. Der bliver lyttet til Politiforbundet.

Vi har allerede skaffet et større optag på Politiskolen, som sikrer, at politiet bliver udvidet. Igen i år med næsten rekordstort optag. Det vil fortsætte.

Det er Politiforbundets fortjeneste.

Der er ligeledes skabt en forståelse for, at politiet skal bevæge sig væk fra rigid styring og over i noget mere brugbart. Vi har fået sat dokumentationsvanvid, måltal og målstyring på dagsordenen, og andre organisationer har ladet sig inspirere og bakker nu op. Politikerne har også en forståelse for, at det er løbet løbsk.

Vi vil fortsætte det arbejde, så galskaben og konsulenthuse ikke fremover sætter dagsordenen i politiet og i den øvrige offentlige sektor.

Fagligheden skal tilbage i højsædet.

På den måde er jorden gødet politisk, men vejen er stadig lang.

Det samme gælder i forhold til at sikre politifolk reelle lønstigninger og den bedste opnåelige overenskomst, når OK18 til vinter skal forhandles på plads.

Der er nok at tage fat på.

Mange kampe. Meget genopretning.

Men vi har et stærkt mandat, og det var ikke tilfældigt, at slagordet på Politiforbundets kongres lød: ”Et stærkt fagligt fællesskab”.

Det er nemlig det stærke, faglige fællesskab vi vil tage med os alle steder for at sikre de bedste arbejdsvilkår, den bedste løn, det bedste udstyr og den bedste uddannelse inden for de rammer, som politikerne udstikker.

Vi vil gøre vores bedste.

38
Kort Nyt

40
En stolt politimand
med baglandet i orden

42
Kongres 2017

53
Politilederne er trætte af
topstyring og vil have mere i løn

**”Sikkerhedsudstyret
SKAL bare være i
orden. Vi sender ikke
politifolk ud i kampen
mod terrorister med
våben, hvis vi ikke selv
har det rette udstyr.”**

Michael Bergmann Møller,
nyvalgt medlem af
Politiforbundets Forhandlingsudvalg

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside iStock og Gregorius DesignThinking

Redaktion

Nicolai Scharling, redaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist

Redaktionsmedarbejder

Birgitte Bekholm

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Claus Oxfeldt

Layout Gregorius DesignThinking

Tryk Scanprint A/S

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 15.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

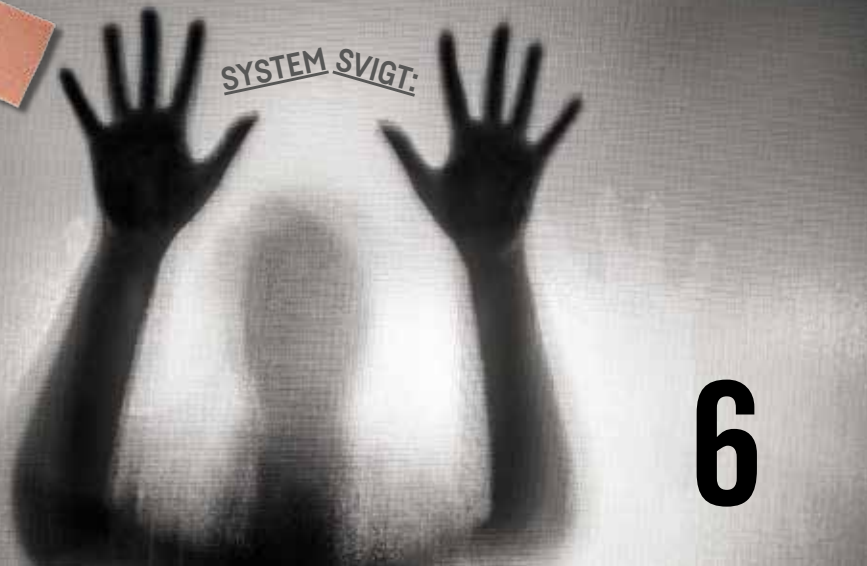
Næste materialedeadline den 24. Juli

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk
www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

- Skriv et kort indslag til Debatten og husk portrætfoto af dig selv.
- Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk
- Undgå forkortelser.
- Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.
- Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.
- Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

6

16

44

INDHOLD 03

- 6 Politiet skal tage sig af de psykisk syge
- 12 – I dag ser vi åbenlyst sindssyge mennesker på gaden
- 14 Redaktionens fokus: Et sygt problem
- 16 – Fedt at arbejde under politisk bevågenhed
- 19 Fik du læst
- 20 Politiet har vundet franskmændenes hjerter
- 27 Fik du læst
- 28 Politikadetter: - Hvor skal vi hen?
- 30 - Vi har kørt, mens vi asfalterede
- 31 Rigspolitiet: Tjenestested afgøres inden sommerferien
- 32 Jesper Juls kæreste: - Tak til alle for den store opbakning
- 34 Fra politiinspektør til kvalitets- og driftschef
- 36 Lederforening: Mange politiledere kan bruge deres kompetencer i retrætestillinger
- 56 Politihistorie: Da Norden eksploderede
- 58 Debat
- 66 Kort Nyt

”Man sender politiet ud med et plaster til folk, som har brug for hjælp og har sår, der ikke kan hele selv. Det er det største problem, og det gør ondt på os. For i mange af sagerne er det faktisk tilfældet, at vi kan køre ud, skabe ro og så køre igen.”

JØRGEN JENSEN,
FORENINGSFORMAND FOR
KØBENHAVNS VESTEGNS
POLITIFORENING

SYSTEM SVIGT:

POLITIET SKAL TAGE SIG AF DE PSYKISK SYGE

Antallet af tvangsindlæggelser er stigende. Samtidig oplever beredskaberne i politikredsene, at udrykninger og tilkald til psykisk syge mennesker fylder stadig mere. Nedskæringer i psykiatrien flytter stadig større belastning over på politiet.

Hos Københavns Vestegns Politi var der således tre sager dagligt sidste år.

- Der skal ske noget nu. Det er et utilstedeligt resultat af besparelser og klassetækning. Der er så mange mennesker, som har brug for behandling, som skaber utryghed, som er tikkende bomber, men kun mødes af politiet, fastslår Jørgen Jensen, foreningsformand på Vestegnen.

900

sager. Så mange dukker op for hele 2016, hvis man laver en søgning i Polsas

på ordene "psykisk" og "psykiatrisk" hos Vestegnens Politi.

Det vil sige at, mindst 900 gange rykkede politipatruljer sidste år ud til forhold, hvor en eller anden form for psykisk sygdom var indgang i den efterfølgende sagsbeskrivelse. 900 er dermed lavt sat, da der er et større mørketal, hvor de ovennævnte to søgeord ikke er en del af rapporteringen.

Det er Jørgen Jensen, foreningsformand hos Vestegnens Politi, og medlem af Politiforbundets Forhandlingsudvalg, der har lavet søgningen for DANSK POLITI.

Jørgen Jensen har i flere år bekymret fulgt udviklingen i sin kreds, hvor besparelser i psykiatrien og behandlingssystemet i stigende grad har skubbet psykisk syge og -sårbare over til politiet. Når de fleste har fyraften, så er der stort set kun politiet til at tage sig af de mange behandlingskrævende.

- Jeg synes, det er utilstedeligt. Vi kan simpelthen ikke være det bekendt, og følelsen er, at antallet af hændelser og belastningen er eksploderet i mange kredse i de seneste to-tre år. Der skal ske noget nu. Politikerne og de ansvarlige er nødt til at forholde sig til den udvikling, siger Jørgen Jensen.

Sagerne fra Vestegnen spænder bredt. Nogle er beskyttelse af

personale på bosteder og hospitaler, som også har mærket besparelserne. Nogle er mennesker til fare for sig selv og andre. En del er folk, som skaber utrygheden ved voldsom og afvigende adfærd enten i det offentlige rum eller i deres lejligheder. Det er naboer eller forbipasserende, der ringer, fordi en person sidder og skriger og opfører sig helt skævt og udadreagerende.

- Det er klart mit indtryk, også når jeg hører kollegerne tale om deres oplevelser, at det er blevet mere barskt og utrygt. Der er jævnlige tale om personer med akut behov for hjælp, og nogle gange også om tikkende børn. Deres omgivelser og lokalområder bliver også påvirkede og angste ved at have dem gående. Det er bare dårlige spiraler af utryghed, mener Jørgen Jensen.

Torskedum kassetækning

Presset i forhold til psykisk syge fylder meget på politistationerne. Det er, ifølge Jørgen Jensen, en belastning, man snakker meget om.

- Man sender politiet ud med et plaster til folk, som har brug for hjælp, og har sår, der ikke kan hele selv. Det er det største problem, og det gør ondt på os. For i mange af sagerne er det faktisk tilfældet, at vi kan køre ud, skabe ro og så køre igen. Men intet er løst. Det er stadig lige utrygt og farligt. Og der går ikke længe, før vi bliver tilkaldt igen. Vi er ikke behandlere, men mange af de personer, vi rykker

ud til, har netop akut brug for behandling, fastslår foreningsformanden.

Jørgen Jensen kalder det et kæmpe svigt fra det offentlige, og fra politikerne i regioner og i Folketinget.

- Det er den sædvanlige spareøvelse og kassetækning. Man sparer og effektiviserer ét sted, nemlig i psykiatrien, men skubber samtidig en endnu større regning over på en anden offentlig myndighed, nemlig politiet. Alt bliver på den måde i virkeligheden dyrere for den samlede offentlige kasse, mere utrygt, og mennesker med brug for hjælp kommer i klemme. Det er torskedumt, fastslår foreningsformanden.

”Utrygheden blandt ansatte i psykiatri, bosteder og sociale myndigheder er stor og behovet for politiets assistance griber om sig. For bare få år siden kørte vi kun sjældent til den slags i politiet.”

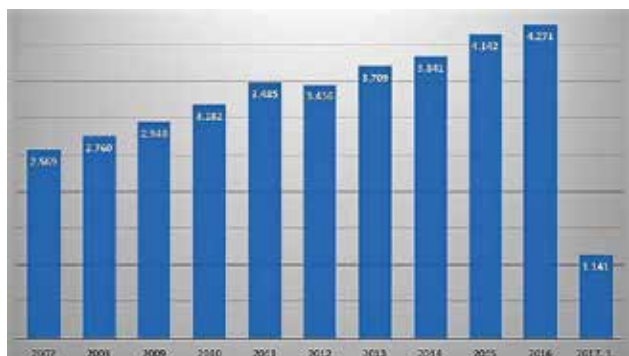
Bent Højgaard Hansen, vagtchef i Nordjyllands Polit

Tvang stiger markant

I midten af maj kunne fagbladet DANSK POLITI afsløre, at antallet af tvangsindlæggelser er steget markant på 10 år. Fra 2.569 i 2007 til 4.271 i 2016.

Øg væksten fortsætter i 1. kvartal af 2017. Således risikerer stigningen ved årsskiftet at være 80 procent på bare 10 år.

- En tvangsindlæggelse eller at rykke ud til en psykisk syg, som sidder alene i sin lejlighed og ikke har taget sin medicin, er de skarpeste opgaver overhovedet i politiet. Det er uforudsigeligt, alt kan ændre sig på et splitsekund, det er mennesker i affekt

Antallet af tvangsindlæggelser er steget løbende år for år, bortset fra i 2012. Fortsætter stigningen gennem hele 2017, vil det betyde omkring 80 procent flere tvangsindlæggelser på bare 10 år. Ovenover ses også antallet af tvangsindlæggelser i 2016 fordelt på de 12 politikredse. Kilde: Rigs politiet

og uden grænser, som kan finde på alt. Det er meget voldsomt, og at der er så mange, skyldes simpelthen svigt fra samfundet, fra behandlersystemet, og ikke mindst den kassetænkning, der hersker, hvor man skubber problemerne mellem offentlige faggrupper i stedet for at tænke i ét hele, fastslår Jørgen Jensen.

Samme person - igen

Også i Nordjyllands Politi mærker man tydeligt, at ressourcerne på det psykiatriske område er blevet sparsomme.

Især i weekenderne og efter almindelig kontortid tilkaldes politiet til de psykiatriske bosteder og psykiatriske afdelinger i Aalborg og Brønderslev. Det er heller ikke unormalt, at beredskabet medvirker til at tvangsindlægge den samme person flere gange på et år.

- Sådan var det ikke tidligere, men nedskæringer og ændringer i psykiatriloven giver flere opgaver med de psykiske syge til politiet, konstaterer vagtchef i Nordjylland, Bent Højgaard Hansen.

Han fortsætter:

- Jeg synes, at opgaven bliver "tørret" lidt af på politiet, og generelt assisterer vi flere og flere myndigheder på grund af utryghed blandt personalet efter voldelige episoder med klienter eller patienter, siger vagtchefen.

Bent Højgaard Hansen fortæller, at det kan være i forbindelse med, at en kommune skal fortælle et forældrepar, at deres barn skal tvangsfjernes. Så vil kommunen gerne have en patrulje i nærheden. Politiet bliver sågar tilkaldt, når problemfyldte unge skal flyttes fra den ene institution til den anden eller ved interne flytninger af indlagte patienter i psykiatrien. Eller når sociale myndigheder skal have assistance til at lede efter bortgæede, anbragte unge.

- Utrygheden blandt ansatte i psykiatri, bosteder og sociale myndigheder er stor og behovet for politiets assistance griber om sig. For bare få år siden kørte vi kun sjældent til den slags i politiet, siger Bent Højgaard Hansen.

Selvordstruet er et buzzword

En anden tidsrøver er de psykisk syge, som meldes bortgået af bostederne eller de psykiatriske afdelinger.

Politiet har en forpligtigelse i medfør af psykiatriloven til at bringe indlagte, bortgæede patienter tilbage.

- Det kan virke som om, at bosteder og de psykiatriske afdelinger ligesom har fundet ud af, at de bare skal nævne, at den person, som er bortgået, er selvmordstruet eller bare ikke vil med hjem i forbindelse med ledsaget udgang. Det er et buzzword, og så skal politiet rykke ud, selvom personen måske gik fra stedet for flere timer siden. Bostedet har bare ikke

NÅR ALT ANDET ER PRØVET...

· Det handler først og fremmest om at komme i dialog, når politiet rykker ud til en psykisk syg person.

Ofte er personen voldsomt utryg og bange, og det gælder om at prøve at få beroliget vedkommende og overbevise ham/hende om, at politiet er kommet for at hjælpe.

· På politiets basisuddannelse lærer man disse kommunikationsteknikker, ligesom der efteruddannes i det på delingsførerkurser og lignende. På den ene side skal politiet indgyde tryghed og virke beroligende. På den anden side skal politifolkene altid have deres egen sikkerhed i baghovedet. Udfordringen med psykisk syge personer er, at de kan være passive det ene øjeblik og ekstremt udfarende det næste. Politiforretningen er derfor meget uforudsigelig, så paraderne må aldrig sænkes.

· Udvikler situationen sig, og det ikke rækker med ord, kan politiet ty til et særligt pacificeringskoncept.

Det sker kun i de situationer, hvor det skønnes, at den psykisk syge er til overdreven fare for sig selv eller andre. Måske fordi vedkommende er bevæbnet eller i en psykisk tilstand, hvor han/hun har voldsomme kræfter og ingen stopklods.

· Konceptet bygger på fire politifolk. Alle er ikklædt hjelme og sikkerhedsveste. To går forrest, bærende på plexiglasskjold. To går bagved, begge med skumslukkere, der indeholder sæbevand. Lige til det sidste fortsætter man med dialogen. Slår den fejl, sprøjtes den psykisk syge med en mindre mængde sæbevand i øjnene, som har til formål at blænde ham/hende kortvarigt. Det giver politifolkene mulighed for, via deres skjolde, at trænge den psykisk syge op mod en væg og få lagt vedkommende i et fikseringsbælte. Herefter tilkaldes en ambulance. Alt foregår så skånsomt som overhovedet muligt.

Kilder: Rigspolitiets Psykologtjeneste og Politiskolen

personale nok til selv at gå ud og lede efter vedkommende. Når vi får sådan et tilkald, kan patruljen nemt bruge en hel arbejdsdag på at lede efter personen. Det betyder jo ekstra arbejde i forhold til de resterende patruljer, og desværre kan sådan en melding komme flere gange på én vagt, forklarer Bent Højgaard Hansen.

Samarbejde med FOA

En aktindsigt, foretaget af Fagbladet FOA i maj, bekræfter vagtchefens udsagn. Ansatte i psykiatrien ringer oftere til politiet end tidligere. Fra 2010 til 2016 steg opkaldene fra otte psykiatriske hospitaler, fordelt over hele landet, med 19,7 procent. Opkaldene handler især om bortgåede patienter, konfiskering af stoffer samt pacificeringer af voldelige patienter.

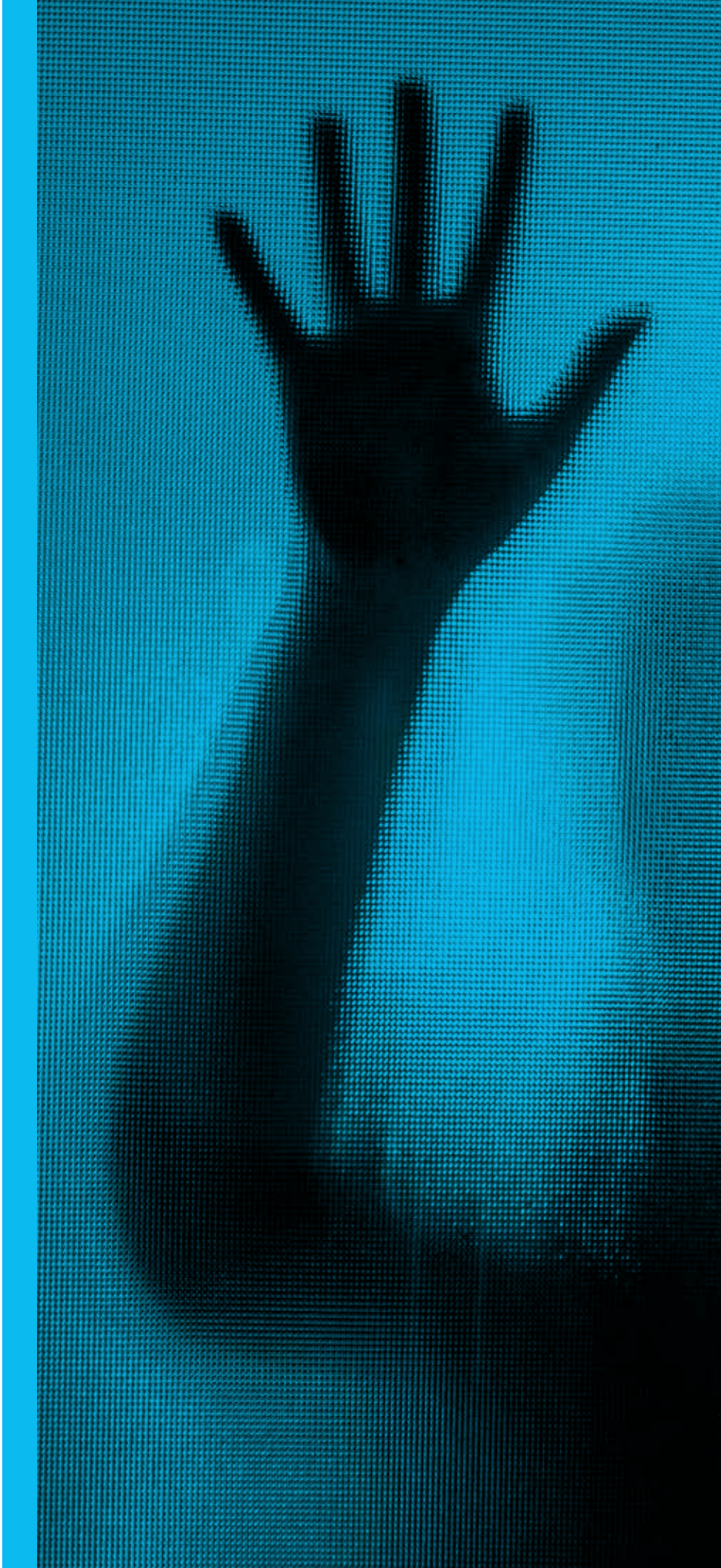
Netop FOA har, ligesom Politiforbundet og en række politifolk, flere gange advaret om konsekvenserne af besparelser i psykiatrien og behandler-systemet.

Derfor mødes de to forbund for at diskutere løsninger og måder at få politikernes øjne op for udviklingen.

- Vi har fælles interesser og faggrupper, som mærker på egen krop og faglighed, hvad det vil sige, at så mange mennesker går rundt uden hjælp og behandling. Vi er lige startet på arbejdet, og jeg er da optimistisk. Jeg håber, at vi kan flytte noget. For der er et stort behov, siger Claus Oxfeldt, forbundsformand i Politiforbundet.

Han har i de senere år flere gange råbt vagt i gevær over udviklingen.

- Det har længe været slem, og det bliver lidt værre hele tiden. Mere råb og farligt. Jeg må sige, at jeg hver gang har oplevet, at alle gav mig ret. Også politikerne. At der skal gøres noget. At det er forkert at skubbe en behandlingsopgave over på politiet, som jo netop ikke er behandlere. Men derefter er der intet sket. Alt for mange syge i akut krise overlades til det punkt, hvor det måske bliver et spørgsmål om tvang, konfrontation og affekt. Jeg synes ikke, at vi kan være det bekendt som samfund, konstaterer forbundsformanden. ■

”Man sparer og
effektiviserer
ét sted, nemlig i
psykiatrien, men
skubber samtidig en
endnu større regning
over på en anden
offentlig myndighed,
nemlig politiet. Alt
bliver på den måde i
virkeligheden dyrere
for den samlede
offentlige kasse,
mere utrygt, og
mennesker med brug
for hjælp kommer
i klemme. Det er
torskedumt.”

Jørgen Jensen,
formand for Københavns Vestegns Politiforening

- I DAG SER VI ÅBENLYST SINDSSYGE MENNESKER PÅ GADEN

De konstante nedskæringer i psykiatrien har kostet dyrt for patienterne, de ansatte på bostederne og for politiet. Det er en ond spiral, hvor patienter, som burde være indlagt, skubbes ud mellem andre og mindre behandlingskrævende i ambulante forløb. Samtidig stiger antallet af tvangsindlæggelser og genindlæggelser.

Der skal ske noget nyt. Det mener overlæge Hans Henrik Ockelmann fra Psykiatrisk Center Glostrup.

Kun en todelt løsning kan ændre udviklingen.

- Der skal flere psykiatriske sengepladser til. Og man skal stoppe med at marginalisere de psykisk syge. Giv dem pension og stabilitet, siger overlægen.

AF NICOLAI SCHARLING FOTO: ISTOCK

Nogle gange taler udviklingen sit eget klare sprog. Siden 1975 er antallet af psykiatriske sengepladser skåret ned til en fjerdedel og antallet af retspsykiatriske patienter er tyvedoblet til omkring 4.500.

Der er blevet skåret og skåret i psykiatrien, fordi den er dyr, tager tid og kræver særlige forhold.

Samtidig er mængden af personer, som søger behandling for psykiske lidelser steget markant, måske takket være større opmærksomhed på en række lidelser, som før blev overset.

Spørger man eksperter i psykiatrien, handler udviklingen om, at økonomer og regioner laver udregninger på kvantitet frem for kvalitet.

På en bundlinje giver en nedlagt psykiatrisk sengeplads, til fordel for 10 ambulante behandlinger, god mening. Så det har man løbende gjort.

Problemet er blot, at den psykiatriske patient, der er skubbet ud af sengen ikke er egnet til ambulant behandling.

Han eller hun kan være til stor fare

for sig selv, sine omgivelser, og er kun i kontakt med et behandlesystem, som ikke nødvendigvis har den påkrævede faglighed eller kompetence. Det løser kort sagt intet, men skaber farlige situationer. De seneste års drab på bosteder er i sig selv en understregning af den pointe.

- I dag ser vi mange åbenlyst sindssyge mennesker på gaden. Det gjorde vi ikke før. Vi er inde i en ond spiral, og hvis du havde spurgt mig for fem år siden, havde jeg svaret, at det ikke kunne blive værre, der kunne ikke skæres mere, men det er der blevet, forklarer overlæge Hans Henrik Ockelmann fra retspsykiatrien, Psykiatrisk Center Glostrup.

Han vil helst kaldes "udrykningspsykiater", er 60 år og har arbejdet med psykiatrien siden 1991. Han er tilknyttet Det Psykiatriske Akutberedskab i Region Hovedstaden, og det er især i den rolle, han har gjort sine observationer.

Det har i mere end 25 år været én lang nedskæring på et område, som har politisk lavstatus, når det handler om politiske bevillinger og stemmejagt.

- Der ville nok lyde et ramaskrig, hvis vi behandlede kræftpatienter på samme måde, som vi behandler psykiatriske patienter. Psykiatrisk døgnbehandling er hamrende dyr, og den tager tid. Men vi nedlægger sengepladser og de omgivelser, der skal til. Det kan typisk tage mange uger, før en patient får det godt. Som det er nu, må vi reservere sengepladserne til dem, der har det allerdårligst, og så udskrive andre som "fredagsraske" til bostederne. Psykisk syge ved ofte ikke, at de er syge, de kan sagtens mene, at de intet fejler og følger derfor heller ikke behandlingen, fortæller Hans Henrik Ockelmann.

Utrygge bosteder

Han kan godt forstå og genkende det billede, politifolk tegner af, at psykisk syge fylder stadig mere, og at det er blevet mere utrygt på bostederne.

Tallene taler for sig selv. Antallet af tvangsindlæggelser stiger. Antallet af genindlæggelser stiger. Antallet af retspsykiatriske patienter vokser.

Området er dog hverken ordentligt belyst eller undersøgt, da ingen, ifølge overlægen, ønsker at se, hvor grelt det står til.

Det gælder også i forhold til bostederne.

Her rykker politiet stadig oftere ud til farlige situationer, eller fordi personalet er utrygt eller føler sig truet.

- Det er logisk. Uden for psykiatrien og fængslerne er det politiet, som har pligt og ret til magtanvendelse. Bostederne har påtaget sig mere end de kan gabe over. De har ikke rammerne, kompetencerne, lovgivningen eller tilstrækkelig specifik faglighed. Det er undertiden arbejde med store risici. Man blander patienter, som ikke burde blandes, man får en spraglet sammensætning, og man stempler i samme ombæring alle patienter som farlige. Det er en ond spiral, forklarer udrykningspsykiateren.

Det kan, ifølge Hans Henrik Ockelmann, betyde, at godt fyldte bosteder skal tage sig af patienter, der lider af en blanding af paranoid skizofreni og misbrug, sammen med syge, der er hårdt ramt af angst, spiseforstyrrelser eller andet.

Lovforslag uden effekt

Regeringen har lovet større fokus på udviklingen i psykiatrien, ikke mindst på baggrund af debatten efter overfald og drab på bostederne. Man har blandt andet netop vedtaget, at der skal tildeles 300 millioner kroner fra satspuljemidlerne og oprettes 150 sengepladser.

Det vil dog næppe gøre den store forskel. Dels fordi kravet om sengepladser vil blive sendt videre til regionerne, dels fordi det umiddelbart ser underfinansieret ud. Sandsynligheden, for at man nedlægger eksisterende psykiatriske sengepladser til fordel for den nye mellemvare, er derfor overhængende.

Det vil i så fald betyde endnu mere arbejde til politiet, og endnu dårligere behandling af patienterne. Der er nemlig ikke talt om nybyggeri i forbindelse med sengepladser, som ellers stiller helt særlige krav til sikkerhed og særligt indrettede rammer.

"Vi er inde i en ond spiral, og hvis du havde spurgt mig for fem år siden, havde jeg svaret, at det ikke kan blive værre, der kan ikke skæres mere, men det er der blevet."

Hans Henrik Ockelmann,
"Udrykningspsykiater"

Hans Henrik Ockelmann ved godt, at ovenstående er gætværk.

- Jeg håber ikke, at det går sådan. Jeg håber på det bedste. Men jeg kan ikke se andet, end at de to nye vedtagelser er voldsomt underfinansierede, og så hæfter jeg mig ved, at de eneste, som synes at udviklingen i psykiatrien går godt, er regionerne. Det er dem, som fortsat nedlægger psykiatriske sengepladser, siger han.

Uddel pensioner

Problemet er stort og uoverskueligt. Men det kan mildnes.

Det kræver dog, ifølge overlægen, to markante forandringer.

- Der skal flere psykiatriske sengepladser til. Man har vidst, at mange af de patienter, som ender i retspsykiatrien, ikke burde være kommet så vidt. Og så skal det følges op af stop for den økonomiske marginalisering af de svært psykisk syge. Det er ofte stort set umuligt at skaffe dem en pension. I stedet går de for lud og koldt vand, bliver boligløse og får ikke et stabilt liv. Det er i forvejen en af de persongrupper, som oftest udsættes for kriminalitet, som overfalder, røves og bliver ofre for vilkårlig vold, siger Hans Henrik Ockelmann.

Han er overbevist om, at de to forandringer vil hjælpe patienter til bedre livskvalitet og samtidig gøre bosteder og lokalsamfund mere trygge. ■

ET SYGT PROBLEM

AF NICOLAI SCHARLING, REDAKTØR

Der er ikke stemmer i psykisk syge. Så enkelt kan regnestykket nok gøres op. Ellers valgte man næppe at behandle sygdom med magtanvendelse eller "politiplastre".

Men det gør samfundet.

Og det bliver hele tiden lidt værre.

Som en overlæge fra Psykiatrisk Center Glostrup udtaler i en artikel i denne udgave af DANSK POLITI:

"Jeg troede ikke, det kunne blive værre, eller at der kunne skæres mere for fem år siden. Men det er der blevet."

Som med de fleste andre svigt, sociale og psykiske, så skubbes problemerne over på politiet i stedet.

De er døgnåbne og skal rykke ud. Endda fordi svigtet betyder, at der før eller siden vil opstå farlige, risikable og magtkrævende situationer.

Derfor lyder det enstemmigt fra landets kredse, at indsatser i forhold til psykisk syge er eksploderet.

Det er taget til i uhørt omfang over de seneste tre-fire år, er meldingen.

Antallet af tvangsindlæggelser stiger løbende, men det er kun toppen af isbjerget som forklaring på, hvorfor politiet oftere rykker ud.

For på bostederne er personalet utrygge, og må igen-og-igen ringe efter politiet.

Dertil kommer alle de mange, som blot er efterladt på gader og stræder med håbet om, at de tager deres medicin. Ellers er de tikkende bomber af tvangstanker og desperate handlinger.

Som overlægen fra før udtaler: "Vi ser i dag åbenlyst sindssyge mennesker på gaden."

Det gjorde vi ikke før, pointerer han.

Årsag: Der mangler sengepladser og de sikre rammer omkring pladserne, som er nødvendige.

Sådanne pladser koster mange penge. Derfor er der blevet skåret og løbende effektiviseret.

De psykisk syge er fanget mellem

regioner og stat, og regningen sendes videre til politiet.

Med andre ord, mennesker, som har brug for behandling, ofte langvarig, overlades i stedet til politiet, der - med en fællestillidsmands ord - kun kan sætte "plaster" på, skabe ro, og så køre igen.

Alt i alt bliver det dyrere, mere besværligt og menneskeligt nedværdigende at løse problemet på den måde.

Det er samme skattekroner, der bruges løs af, når regionerne sparer eller effektiviserer. De tages bare fra politiet, og uden hensyn til de syge, samfundet eller tryghed.

Men intet sker. Måske fordi der ikke er stemmer i psykisk syge.

Derfor er der heller ingen forventninger til regeringens ny pulje på ekstra 300 millioner kroner til flere sengepladser. I alt 150. Det bliver nemlig regionerne, som skal finde samme sengepladser, og opgaven er i princippet allerede underfinansieret. Den smarteste løsning for regionerne er måske at nedlægge de mest sikrede pladser og oprette en mellemvare - uden rette sikkerhed og faglighed.

Regionerne står, om nogen, med ansvaret for udviklingen. De ligner i forvejen et tykt, bureaukratisk mellemlægspapir, som har det med at gøre tingene lidt sværere, dyrere og klistret ind i dokumentation.

Principielt kan de 300 millioner kroner og ekstra sengepladser faktisk betyde, at der bliver færre rigtige, sikrede sengepladser, og dermed også mere arbejde til politiet.

Så står et presset politi med ekstra opgaver, og samfundet med yderligere utryghed.

Det er - som fællestillidsmand på

Vestegnen, Jørgen Jensen, siger her i bladet - torskedumt.

Det er kassetænkning. Og som altid er det meget svært at finde en skyldig eller ansvarlig.

Når politiet bruger stadig flere ressourcer på psykisk syge, så er der til gengæld færre ressourcer til alt det andet.

Det er simpel logik.

Derfor skal der også lappes hos politiet, som der bliver i regionerne, og som der bliver så mange andre steder i det offentlige.

Alt bliver på den måde dyrere og dårligere.

Svigtet i forhold til psykisk syge har været kendt længe.

Men uden noget er sket.

At det en af de skarpeste og mest uforudsigelige opgaver i politiet er også kendt og kan læses jævnlige i medierne.

Som eksempelvis den 4. juni, hvor en pressemeddelelse fra Syd- og Sønderjyllands Politi blev samlet op af alle nyhedssites under overskriften: "Betjent alvorligt kvæstet af psykisk syg mand."

Der stod blandt andet:

"Politiet blev klokken 23.08 kaldt til en adresse i Gjesing, hvor en beboer opførte sig højtrådet. To patruljer ankom til stedet, hvorefter betjentene opsøgte manden i sin lejlighed. Derefter angreb beboeren politiet, hvor en betjent fik alvorlige læsioner på overkroppen, mens en anden betjent pådrog sig mindre skader."

Hændelsen er desværre ganske almindelig. Der sidder mange stakler derude

- overladt til sig selv, deres sygdom og deres tvangstanker.

Og hændelserne bliver stadig flere og stadig mere utryghedsskabende, hvis man skal tro de politifolk, som DANSK POLITI har talt med.

Det koster. Det koster polititimer, det koster transporttid, indsatstid, plastertid og løser ingen problemer.

Som chefpolitiinspektør Claus Hilborg, fra Midt- og Vestjyllands Politi, i efteråret udtalte til pressen:

"Vi kan ikke sætte syge mennesker i detentionen, men må køre rundt fra sted til sted for at disse mennesker kan blive behandlet. Vi mangler simpelthen et tilbud, hvor vi kan aflevere dem under mere rolige og trygge forhold."

Siden er det bare blevet lidt værre.

Derfor sætter DANSK POLITI i dette blad og på dansk-politi.dk i den kommende tid fokus på arbejdet med psykisk syge. For at sikre, at det ikke går i glemmebogen. Problematikken popper nemlig typisk op én gang om året, hvor alle nikker enigt, lover handling, og så fortsætter svigtet bagefter.

På bekostning af de syge, på bekostning af de pårørende, af samfundet, trygheden og på bekostning af politiet.

På alle måder en dårlig forretning. ■

**– FEDT AT ARBEJDE
UNDER POLITISK
BEVÅGENHED**

Rydningen af roma-lejrene foregår normalt tidligt om morgenen, mens de overnattende stadig ligger og sover. For det meste forløber politioppgaven stille og roligt. Østeuropæerne kender øvelsen. De ved, at de bliver behandlet pænt og får lov til at beholde deres pantflasker og andre ejendele. Fotos: UKS

Der er travlt i Udlændingekontrolsektionen under Københavns Politi. Romalejre i indre København er et stigende problem, og har stor fokus fra såvel politisk hold som fra mediernes. Men det er faktisk fedt at arbejde med et område, som der er stor bevågenhed omkring. Det mener politikommissær Kenneth Damkjær, der er leder i afdelingen, som tæller 35 medarbejdere.

Udlændingekontrolsektionen (UKS) under Københavns Politi skal bekæmpe et stigende problem med utryghedsskabende romalejre og betleri i indre København.

Nye regler har heldigvis gjort det nemmere for politiet at rydde lejrene, men hvis man virkelig vil lejrene til livs, skal udvisninger og indrejseforbud sidde løsere. Det virker afskrækkende, mens bøder, zoneforbud og fængselsstraffe ikke har lige så stor effekt, vurderer UKS.

AF KARINA BJØRNHOLDT

De sidder med fremstrakte hænder på gader og stræder, roder i affaldsspande og containere på en evig jagt efter flasker og pant, og om natten sover de i parker, baggårde eller på gaden. Når morgenen gryr, efterlader de sig et spor af affald og ekskrementer.

Indre København er plaget af østeuropæere - primært romaer. De seneste år har de fyldt mere og mere i gadebilledet og får telefonerne og mailen til at gløde hos Udlændingekontrolsektionen (UKS) under Københavns Politi. Her modtager man et stigende antal henvendelser fra borgere, der føler sig utrygge og generet.

Siden den 1. april har UKS ryddet 21 romalejre i indre København. Et nyt sæt regler har gjort det nemmere for politiet at få de overnattende væk fra gaden - så længe det varer. Reglerne betyder, at hvis lejrene er "utryghedsskabende", må politiet rydde dem - uanset hvornår på døgnet. Tidligere var det kun, hvis folk sov på steder, hvor der var skiltet med, at det var forbudt, eller hvis de krænkede nogle

naturfredningsbestemmelser, at lovens lange arm kunne fjerne dem.

- De nye regler er et godt værktøj. I dag kan vi bedre hjælpe de borgere, der kontakter os, fortæller leder i UKS, politikommissær Kenneth Damkjer.

En trussel mod samfundshensyn

Rydningen af romalejrene foregår normalt tidligt om morgenen, mens de stadig ligger og sover. For det meste forløber politiopgaven stille og roligt. Østeuropæerne kender øvelsen. De ved, at de bliver behandlet pænt og får lov til at beholde deres pantflasker og andre ejendele. De venter derfor fredssommeligt på at blive transporteret til UKS' bygninger i Tårnby, hvor de får taget fingeraftryk, bliver registreret og afhørt via en tolk. De anholdte får et bødeforlæg på 1.000 kroner, som nedsættes til 500 kroner på grund af lav indkomst. De fleste accepterer bøden og bliver løsladt. Dernæst er de fri til at forlade politistationen – og til atter at søge ud i de københavnske gader.

Hvis UKS har haft anholdt personer før, for den samme eller andre forseelser, indstilles de til administrativ udvisning. UKS aner en spirende tendens til, at Udlændingestyrelsen, efter de nye regler er trådt i kraft den 1. april, udviser EU-borgerne, såfremt de er blevet taget et par gange før i en lejr, og er registreret i POLSAS med andre hændelser eller sager. Det sker med begrundelse i, at de er en "trussel mod grundlæggende samfundshensyn". Oveni udvisningen følger et indrejseforbud på typisk to år.

Økonomiske krav til EU-borgere

Tidligere har det været meget svært at udvise EU-borgere for "så lidt" på grund af EU-bestemmelserne om arbejdskraftens frie bevægelighed over grænserne.

Politikommissær Kenneth Damkjer håber på en opblødning af EU-lovgivningen, så der fremover kan stilles økonomiske krav til EU-borgere på lige fod med statsborgere fra tredje-verdenslande. Sidstnævnte kan udvises af Danmark for subsistensløshed – altså hvis de er uden midler

"De her østeuropæere kommer ikke til Danmark som turister eller som arbejdssøgende. De kan ikke få job i Danmark, for de taler ikke engelsk, og mange af dem er uuddannede. Faktisk er det heller ikke mange, som reelt er hjemløse. De har boliger i Rumænien, men er ene og alene rejst til Danmark for at tjene penge ved for eksempel at samle flasker og tigge."

Kenneth Damkjer, leder i Udlændingekontrolsektionen, Københavns Politi

til at finansiere deres ophold – og det kombineres typisk med et toårigt indrejseforbud.

- Set med mine øjne, er det den eneste måde at komme problemet til livs på. De her østeuropæere kommer ikke til Danmark som turister eller som arbejdssøgende. De kan ikke få job i Danmark, for de taler ikke engelsk, og mange af dem er uuddannede. Faktisk er det heller ikke mange, som reelt er hjemløse. De har boliger i Rumænien, men er ene og alene rejst til Danmark for at tjene penge ved for eksempel at samle flasker og tigge, siger Kenneth Damkjer.

Han mener ikke, at øgede fængselsstraffe eller et udvidet zoneforbud, som regeringen foreslog i slutningen af maj, vil have den ønskede effekt.

Til gengæld er det sjældent, at de personer, som UKS får udvist af landet, vender tilbage. Udvisning har altså tilsyneladende en god effekt på dette område.

Høj flaskepant tiltrækker

Om romaerne kommer frivilligt til Danmark, eller om der er tale om en form for organisering, er usikkert.

- Det ved vi faktisk ikke så meget om, for de er meget lidt meddelsomme, når vi afhører dem. Mange

kommer fra samme egn i Rumænien. Det rygtes nok, at man kan "grave guld" i Danmark. Vi har en høj flaskepant, og jeg har hørt om en beregning, der viser, at man kan tjene omkring 10.000 kroner i flaskepant til Roskilde Festivalen. Vi hører fra Norge og Sverige, at der hos dem finder en vis organisering sted af østeuropæerne, og at der sidder rige bagmænd i Rumænien, fortæller Kenneth Damkjer.

Gør en forskel

Udefra kan det virke som et sisyfos-arbejde at være ansat i UKS. Men sådan har Kenneth Damkjer det ikke. Han mener, at han gør en forskel. At han yder en god service over for de københavnere, der føler sig plaget, og at han er med til at gøre hovedstaden til en bedre by at bo og færdes i.

- Vi vil fortsætte med at have et stort tryk på lejrene og med at tage alle anmeldelser alvorligt, siger han.

På Christiansborg er der også stor opmærksomhed på problematikkerne omkring romalejrene.

- Alle er meget lydhøre – både i vores egen organisation, i Justitsministeriet og i medierne. Faktisk er det meget fedt at arbejde med et område, hvor der er stor politisk bevågenhed, smiler Kenneth Damkjer. ■

Sverige: Ressourceforbrug på fodboldkampe til debat

Debatten om politiets forbrug af ressourcer på fodboldkampe og større arrangementer er blusset op i Sverige. En debattør foreslår eksempelvis 10 års stop for højrisikokampe bare for at se, hvordan ressourcerne kan komme voldsramte til gode.

Svensk politi bruger nemlig stadig flere ressourcer på fodboldkampe og større arrangementer samtidigt med, at der mangler politifolk til at holde lokalstationer åbne.

Sverige: Tidligere politifolk nægtes genansættelse

Utilfredshed med lønnen er største årsag til, at mange svenske politifolk forlader jobbet i utide i disse år. Nogle gange savner de frafaldne politifolk dog politigerningen så meget, at de søger tilbage. Mange nægtes dog genansættelse, selvom der er mangel på politifolk. Der er nemlig ikke penge til at ansætte dem. Samtidigt ansætter svensk politi dog civile efterforskere, der tjener op mod 10.000 svenske kroner mere om måneden end deres politiuddannede kolleger.

Frontex: Menneskesmuglere er blevet mere kyniske

Hvor der før blev presset 90 personer ned i gummi-både på omkring 10 meter, så er det i dag 120-130 mennesker, der stoves sammen i bådene, der oven i købet er af ringere kvalitet.

Sådan beskriver Frontex, det europæiske grænse-agentur, udviklingen inden for migration og smugling af mennesker til Europa.

Overfarten fra Libyen - og typisk mod Italien - er med andre ord blevet mere farefuld i takt med, at kynismen og grådigheden blandt menneskesmuglerne er vokset. Migranterne bliver ofte truet og tvunget med vold ombord på bådene, fordi de vægrer sig, når det går op for dem, hvor farlig overfarten bliver.

Norge: Flere penge til politiet, men kredsene er blevet fattigere

Norsk politi fik i alt bevilget 2,5 milliarder norske kroner ekstra mellem 2013 og 2016. En konsulentundersøgelse viser dog, at kredsene i samme periode fik 426 millioner kroner færre.

De ekstra bevilligede ressourcer er i stedet gået til øremærkede projekter så som udvidelse af politiet og centraliseringer. Derfor bevilgede den norske regering midt i maj 100 millioner kroner ekstra til indkøb af udstyr til de økonomisk trængte kredse.

Norge: Vidneafhøringer optages på stedet

Politiarbejde på stedet, PPS, er en vigtig brik i den norske reform af politiet. Den ny arbejdsform, der begyndte som et pilotprojekt i 2013, er nu rullet ud til hele landet. Det betyder, at de norske kolleger skal benytte sig af apps på iPhone og iPad til at optage vidneforklaringer på stedet.

Arbejdsmetoden har flere formål: Dels at få afsluttet sager hurtigere, så der frigives tid til større efterforskninger, dels at undgå at vidner skal indkaldes flere dage efter, at en hændelse har fundet sted. Dertil kommer, at domstole og anklagere nemmere kan forholde sig til, hvad der er blevet sagt - også i sager, hvor der bliver klaget over politiets arbejde.

FOTO: POLITIDIREKTORATET NORGE

POLITIET HAR VUNDET FRANSK- MÆNDENES HJERTER

Undtagelses-
tilstand med
croissanter
og gratis kaffe:
I skyggen af
terrortruslen
mærker det
franske politi
deres lands-
mænds
kærlighed
og respekt.

AF FLEMMING BRANDT, FREELANCEJOURNALIST FOTOS RITZAU

De franske politifolk lever i en hverdag, hvor bevidstheden om at være levende skydeskiver hele tiden er til stede. For hvem er ven, og hvem er fjende, når angrebene kommer fra en marginaliseret del af ens egen befolkning, pludseligt og uden varsel, målrettet den ordensmagt, som ellers er sat i verden for at beskytte franskmændene?

Men samtidig med den konstante, lurende trussel, oplever franskmændenes beskyttere en helt ny kærlighed og respekt fra deres landsmænd.

Det fortæller Stephanie Surrugue, DRs internationale korrespondent med base i Paris, og selv halvt fransk. Hun har på nærmeste hold oplevet, hvordan indstillingen til politiet har udviklet sig blandt franskmændene.

- Det er egentlig ret ufransk. Da jeg boede i USA, oplevede jeg ofte folk gå over til politibetjente og soldater og sige "Thank you for serving". Det ville du aldrig se i Frankrig. Men på gadeplan oplever jeg, at der er en umiddelbar taknemmelighed over for de svært bevæbnede soldater og politifolk, som er meget synlige i gadebilledet. Cafejerne kommer løbende og byder dem på gratis kaffe og croissanter, og de må gerne tage imod den slags gaver. Det er en helt ny oplevelse herude, fortæller Surrugue fra Paris.

Sympati og undtagelsestilstand

Det er en udvikling, som Henrik Prebensen, lektor og seniorforsker ved franskstudiet på Københavns Universitet, genkender.

- Der er vokset en utrolig sympati frem for politiet. Den generelle befolkning slutter op om deres beskyttere i disse år.

Halvandet år efter Bataclan-terrorangrebet rettet mod et spillested i Paris, der kostede 130 dødsopfre og sårede mere end 300 mennesker, befinder det franske samfund sig stadig i den undtagelsestilstand, som blev indført i kølvandet på angrebet.

En undtagelsestilstand, som er blevet forlænget fem gange siden december sidste år, og som giver politiet udvidede beføjelser til at anholde og visitere borgerne, foretage ransagninger og beslaglægge it-udstyr uden en retskendelse.

Den forlængede undtagelsestilstand har også mødt kritik.

- Flertallet bakker op om undtagelsestilstanden, men der foregår samtidig en debat om borgerrettigheder. Amnesty International og Ligue des droits de l'homme (Menneskerettighedsligaen, red.) har kritiseret de ekstremt vide beføjelser, som undtagelsestilstanden giver politiet i forhold til ransagninger og tilbageholdelser.

Det er jo også deres rolle, men ude i dagligstuerne vil franskmændene hellere have krænkede borgerrettighederne end opleve nye terrorattentater, fortæller Surrugue, der med sin franske baggrund og familie har et solidt indblik i stemningen ude i befolkningen.

Undtagelsestilstanden har dog ikke kunnet forhindre ny terror.

Værst var angrebet i Nice på den franske nationaldag sidste år, Bastille-dagen, hvor en terrorist i en stjålet lastbil målrettet kørte ind i franskmænd og turister, som var mødt frem på Promenade des Anglais for at fejre dagen og se festfyrværkeriet.

85 mennesker, heraf 10 børn, mistede livet i det bestialske angreb, hvor 434 blev såret.

Dræbt af terrorist

Senest blev en fransk betjent slået ihjel, da han var på vagt på Champs Élysées i Paris. Den 37-årige Xavier Jugelé blev skudt ned, da en terrorist åbnede ild mod ham og to kolleger på det parisiske

hovedstrøg. Karim Cheurfi, der i forvejen havde en dom for to drabsforsøg på politifolk, blev selv skudt og dræbt, da han forsøgte at flygte.

Det skete under den franske valgkamp, og selvom Marine Le Pen har stået for en hardliner-linje med krav om mere politi og militær for at skabe tryghed, var det alligevel centrum-kandidaten Emmanuel Macron, der blev ny præsident.

Ved indsættelsen af den 39-årige præsident valgte Macron klogeligt at udtrykke respekt for den myrdede politimand – og for den virkelighed, som franskmændene befinder sig i.

- På turen fra Élysée-palæet til Triumfbuen valgte Macron at blive kørt i et åbent militærkøretøj, så han på samme tid fik sendt et signal om, at Frankrig lever med en permanent terrortrussel, og at han tør være sårbar. Undervejs lod han også køretøjet stoppe ud for det sted, hvor attentatet på betjenten fandt sted, så han fik hyldet både politiet og miltæret, fortæller Surrugue.

Lover 10.000 flere politifolk

Macron har undervejs i sin valgkamp i øvrigt lovet, at der skal ansættes yderligere 10.000 politifolk, og at der skal arbejdes hårdere på at forbedre forholdet mellem politiet og den marginaliserede ungdom i forstæderne, hvor der er udbredt kriminalitet. Han har ført kampagne på nul tolerance over for kriminalitet, men samtidig skal der sættes ind over for politivolden.

Tidligere i år var der en uheldig sag for det franske politi, hvor en ung mand anklagede politifolkene

for at have voldtaget ham med en knippel. Politiets forklaring var, at knippen var røget op i hans anus ved et uheld.

Gælder ikke i ghettoen

Den nyfundne kærlighed og respekt for politiet stopper da også, når man når ud i de belastede forstæder. Men alligevel er der opstået en ny form for forståelse.

- Jeg stod en aften på Champs-Élysées og lavede et indslag, dér hvor den unge betjent blev slået ihjel, da en bil standsede. En vred ung mand rullede ned og råbte "Hvad laver I, hvorfor er I ikke optaget af den vold, som vi bliver udsat for?", fortæller korrespondenten.

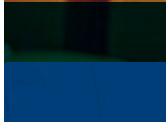
Hun fortsætter:

- Jeg forklarede ham, at jeg også havde lavet masser af indslag om politivold og om de demonstrationer, som der havde været mod politivold. Hver ting til sin tid, og så nikkede han forstående og anerkendte, at terrorangrebet var noget andet. Der er mange virkeligheder i spil samtidig.

Dobbeltmord på politipar

Mordet på Jugelé er det seneste i rækken af en række attentater direkte rettet mod det franske politi. Det mest makabre af dem var dobbeltmordet i juni sidste år, hvor politichefen Jean-Baptiste Salvaing og hans kone Jessica Schneider blev stukket ihjel foran parrets treårige søn af en tidligere dømt terrorist.

Tidligere i år angreb en machete-bevæbnet egypter en soldat foran hovedindgangen til det verdenskendte museum, Louvre, i Paris. Soldaten blev såret, men egypteren blev skudt og stoppet.

Politiet i aktion kort efter angrebene i Paris i november 2015 mod et stadion, et koncertsted samtbarer og restauranter. 130 blev dræbt.

I Frankrig er der vokset en utrolig sympati frem over for politiet efter de mange terrorangreb, landet har været udsat for. Frankrig har været i undtagelsestilstand siden december 2015. Den giver politiet øgede beføjelser, men franskmændene vil hellere leve under forringede borgerrettigheder, end deres land rammes yderligere af terror.

Franskmændene lagde blomster efter et terrorangreb i Nice på Bastille-dagen i 2016. En lastbil pløjede ind i en menneskemængde og dræbte 85 mennesker.

FAKTA: DET FRANSKE POLITI

Gendarmeriet (Gendarmerie Nationale)

Gendarmeriet er det franske korps, som tager sig af landets interne sikkerhed. Gendarmene udfører opgaver, som ligger mellem det normale politi og militæret. Gendarmene tager sig både af grovere kriminalitet og sikkerheden på motorvejen, til vands og i luften. Der findes omkring 105.000 gendarmere.

Politiet (Police Nationale)

Det normale politikorps, som tager sig af lovovertrædelser begået inden for den lokale politikreds. Derudover findes der også det helt lokale politi (Police Municipale), som hører under den lokale borgmester. Cirka 150.000 politifolk.

Operation Sentinelle

Siden januar 2015, hvor satirebladet Charlie Hebdo blev udsat for et terrorangreb, hvor 13 døde og 11 blev såret, har fransk militær været særdeles synligt i gadebilledet.

Under navnet "Operation Sentinelle" patruljerer 10.000 soldater i gaderne, skarpt bevæbnede og i fuld uniform, for at skabe tryghed og forhindre nye angreb på civilbefolkningen.

TIDSLINJE:

TERRORANGREB I FRANKRIG SIDEN 2012

11.-22. marts 2012,

Toulouse og Montauban:

23-årige Mohammed Merah, franskmand med algersk baggrund, dræbte tre soldater den 11. og den 15. marts, inden han skød tre børn og en lærer ved en jødisk skole den 19. marts. Efter en længere belejring af hans lejlighed i Toulouse blev Merah dræbt af politiet den 22. marts.

23. maj 2013, La Defense, Paris:

En soldat blev stukket ned af en fransk konvertit til islam, Alexandre Dhaussy. Soldaten overlevede.

20. december 2014, Joue-le-Tours:

En burundisk-født franskmand angreb tre franske politifolk med en kniv, mens han råbte "Allahu Akbar". Han blev skudt og dræbt af politiet.

21. december 2014, Dijon:

En mand i en bil råbte "Allahu Akbar" og kørte ind i fodgængerne. 11 blev såret.

22. december 2014, Nantes:

10 mennesker blev såret, da en mand i en varevogn kørte ind i gæsterne ved et julemarked. Efterfølgende forsøgte han selvmord.

7.-9. januar 2015, Paris:

Angrebet på satiremagasinet Charlie Hebdo. Brødrene Saif og Cherif Kouachi angreb Charlie Hebdos redaktion og dræbte 12 mennesker, heriblandt redaktøren og flere kendte tegnere. Dagen efter blev en politikvinde dræbt af Amedy Coulibaly, som derefter dræbte fire mennesker i et jødisk supermarked. Kouachi-brødrene og Coulibaly blev siden dræbt af politiet.

TIDSLINJE
**TERRORANGREB I
 FRANKRIG SIDEN 2012**

.....▶ **3. februar 2015, Nice:**

En knivbevæbnet mand angreb og sårede tre soldater uden for et jødisk center i Nice.

19. april 2015, Villejuif, Paris:

En 24-årig algerer, Sid Ahmed Ghlam, blev arresteret, da han tilsyneladende skød sig selv ved et uheld. Politiet mente, at han var på vej til angribe en eller to kirker i de parisiske forstæder. Han blev tiltalt for terror og for mordet på en kvinde, hvis lig var blevet fundet i en brændende bil.

26. juni 2015, Saint-Quentin-Fallavier:

En halshugget mand blev fundet, og flere andre blev såret ved en fabrik nær Lyon. Der var adskillige eksplosioner, og en mistænkt bliver anholdt af politiet. Præsidenten har beskrevet hændelsen som terror.

21. august 2015, Oignies:

Et massedrab blev undgået, da en passager på et højhastighedstog mellem Amsterdam og Paris, bevæbnet med en maskinpistol og en hobbykniv, blev pacificeret af seks andre passagerer. Tre mennesker kom til skade.

13.-14. november 2015, Paris:

Maskingeværbevæbnede mænd og selvmordsbombere angreb både et koncertsted, en stort stadion samt barer og restauranter i Paris. Værst gik det udover koncertstedet Bataclan, hvor gruppen Eagles of Death Metal spillede. I alt blev 130 mennesker dræbt, mens hundredevis blev såret i den franske hovedstad.

1. januar 2016, Valence:

En mand blev skudt, da han kørte en bil ind i fire soldater, der bevogtede en moske. En soldat blev såret.

7. januar 2016, Paris:

En mand blev skudt og dræbt af politiet, da han, ikklædt en falsk bombevest og medbringende en kødøkse, angreb en politistation på årsdagen for Charlie Hebdo-terrorangrebet.

13. juni 2016, Magnanville:

En politikommandant og hans kone blev stukket ihjel i deres hjem vest for Paris. Parrets treårige barn overlevede. Attentatmanden blev dræbt af politiet.

14. juli, Nice 2016:

85 mennesker, heriblandt 10 børn, blev dræbt og 434 såret, da den 41-årige tuneser Mohamed Lahouaiej Bouhjel kørte en 19 ton tung lastbil ind i menneskemængden, der var samlet for at fejre den franske nationaldag, Bastilledagen, på Promenade des Anglais. Tuneseren fortsatte to kilometer, inden han blev skudt og dræbt af politiet.

26. juli 2016, Saint-Etienne-du-Rouvray:

To bevæbnede mænd dræbte en præst i en kirke i en forstad til Rouen. Den 84-årige præst og fire andre personer blev taget som gidsler, da mændene angreb kirken midt under en gudstjeneste. Begge gidseltagerne blev skudt og dræbt af politiet.

3. februar, 2017, Paris:

En egypter på turistvisum angreb en gruppe soldater foran museet Louvre i Paris med en machete, mens han råbte "Allahu Akbar". Den 29-årige egypter nåede at såre en af soldaterne, inden han blev skudt i maven og stoppet.

18. marts 2017, Paris:

En 39-årig franskfødt mand, Ziyed Ben Belgacem, med nordafrikanske rødder fra pariser-forstaden Garges-les-Gonesse, sårede om morgenen en politikvinde, da han blev rutinemæssigt stoppet. Halvanden time senere angreb han en kvindelig soldat i Orly-lufthavnen og fik fat i hendes gevær, mens han råbte, at han var der "for at dø for Allah". Han blev skudt og dræbt af de to andre soldater i kvindens patrulje, inden han kunne nå at forrette yderligere skade. Han var i besiddelse af en dunk med benzin, en lighter og Koranen, da han blev skudt af soldaterne.

20. april 2017, Paris:

Politimanden Xavier Jugelé blev dræbt og to andre politifolk såret, da en bevæbnet mand åbnede ild mod dem i hjertet af Paris, midt på Champs-Élysées. Efterfølgende blev terroristen skudt og dræbt af politiet. Den 37-årige Jugelé var tidligere blandt de politifolk, som blev sat ind mod terroristerne i forbindelse med Bataclan-terrorangrebet halvandet år tidligere.

JUSTERINGER I FYSISK OPTAGELSESPRØVE BEKYMRER

Rigspolitiet har først på året justeret den fysiske optagelsesprøve til både politiets basis- og kadetuddannelse. Justeringerne betyder blandt andet, at det er muligt at komme til en ny test i en enkelt deldisciplin, hvis man dumper den på prøvedagen. Det vækker bekymring blandt flere fagfolk tæt på rekrutteringsprocessen. En af dem er fysisk bedømmer Mie Nielsen, der mener, at der reelt er tale om en nedgang i de fysiske krav, og at baggrunden er arbejdsgiverens iver efter at rekruttere tilstrækkeligt med elever til de to uddannelser.

Rigspolitiet er uenig i den fremlægning og lover, at man ikke ansætter folk, der ikke er af rette støbning.

Tv-selskaber og Divisionsforeningen ødelægger politiets planlægning

Afvikling af fodboldkampe på topplan koster politiet mange ressourcer. Men når Viasat og Divisionsforeningen med kort varsel ændrer datoen for allerede planlagte fodboldkampe, koster det millioner af kroner ekstra for politi og samfund samt vælter i forvejen pressede tjenesteplaner.

Det fortæller flere politikredse til DANSK POLITI.

- Det irriterer os voldsomt, når de bare flytter en kamp, og er – set fra mit synspunkt – også urimeligt mod politifolk og skatteborgere. Skal tv-selskaberne virkelig styre politiet? En flyttet spilletag betyder mindre politi til kerneopgaver og borger-service, siger Lars Wolsgaard, næstformand i Københavns Vestegns Politiforening.

Hos Divisionsforeningen kan man ikke genkende billedet af, at flere kampe er blevet flyttet med kort varsel.

Forskere ser på mødet mellem politi og unge med etnisk minoritetsbaggrund

Et treårigt forskningsprojekt kortlægger de erfaringer, som unge med etnisk minoritetsbaggrund gør sig, når de møder politiet. Og omvendt. Hvordan opfattes interaktionen af de unge og af politiet, og hvordan kan politiet mest optimalt agere i boligområder med en høj koncentration af familier med etnisk minoritetsbaggrund?

- Vores ambition er at bidrage med viden til politi og politikere. Selvfølgelig kender politiet i forvejen en masse til området, men som udefrakommende kan vi måske se nogle andre ting og sætte et spejl op foran politiet, så de kan udvikle deres strategier, siger professor Torsten Kolind ved Center for Rusmiddelforskning på Aarhus Universitet, som står bag forskningsprojektet.

POLITIKADETTER: HVOR SKAL VI HEN?

Sofie Frost Fabricius og Theis Vang Godtfredsen er næsten halvvejs inde i deres politikadetuuddannelse. De kan godt mærke, at de er forsøgskaniner, og at uddannelsen er meget komprimeret. Sammenholdet i klassen, lærerkræfterne og forventningens glæde til at komme ud i virkeligheden er i top. Eneste minus er dog, at de endnu ikke kender deres kreds eller deres ansættelsesvilkår.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Slipset sidder knivskarpt på den kortærmede uniformsskjorte, og kun distinktionen – en bjælke – røber, at 22-årige Sofie Frost Fabricius og 19-årige Theis Vang Godtfredsen er elever på politikadetuuddannelsen og ikke på politiets basisuddannelse.

På sigt har de tænkt sig at blive "rigtige" politifolk, men lige nu er de rigtigt glade for, at de er "blandt de udvalgte" på politikadetuuddannelsen, som de selv udtrykker det, da DANSK POLITI møder dem midt i maj – næsten halvvejs i deres seks måneder lange uddannelse.

- Alle vores undervisere er super dygtige og engagerede, men vi kan godt mærke, at vi er forsøgskaniner. Indimellem ved underviserne heller ikke, hvad der skal ske. Desuden er vores uddannelse meget komprimeret, så det hele går utroligt stærkt. Vi lærer meget nyt i hver eneste time, fortæller Sofie.

Theis tilføjer, at det komprimerede forløb betyder, at man skal være "meget på", men det er ok, når det kun er for et halvt år.

- Det fede er, at vi alle vil det hér. Det mærker vi tydeligt i klassen. Der er ingen, der sover i timerne eller bevidst

"Vi kommer til at vide meget om lidt, mens politifolkene ved grænsen ved lidt om meget."

Theis Vang Godtfredsen, politikadetelev

provokerer som for eksempel i en gymnasieklasse, siger Sofie.

Rent win-win

Både Theis og Sofie har en baggrund som værnepligtige i Forsvaret. Theis ville gå konstabel-vejen, indtil han blev gammel nok til at søge ind til politiet, men så dukkede muligheden for at uddanne sig til politikadet pludselig op, og han sprang til.

- Arbejdet som politikadet kan ruste mig til det "rigtige" politiarbejde, som jeg gerne vil på sigt. Kadetuuddannelsen er så kortvarig, at det er en god mulighed for at finde ud af, om politiverdenen er noget for mig. Under alle omstændigheder er det win-win. Enten har jeg "kun" spildt et halvt år, eller også er jeg bedre rustet til

engang at søge ind på politiets basisuddannelse, fortæller Theis.

En blød start på politilivet

Sofie havde faktisk søgt ind på politiets basisuddannelse, men ændrede mening, da politikadetuuddannelsen blev en mulighed.

- Jeg er kun 22 år og kunne godt bruge lidt mere livserfaring, inden jeg søger ind i politiet. Som politikadet kan man lægge lidt blidere ud i forhold til, hvad man kan komme ud for som politibetjent, mener Sofie.

Dog er hun lidt bekymret for, at der kommer en bestemmelse i ansættelsesvilkårene om, at man skal være kadet i eksempelvis to år, inden man må søge videre til basispolitiuddannelsen.

- Det er ikke med i mine planer. Jeg

Theis Vang Godtfredsen og Sofie Frost Fabricius er cirka halvvejs i deres politikadetsuddannelse. De påtænker begge at uddanne sig til "rigtige" politifolk på sigt.

”Jeg tænker omkring seks måneder som politikadet, og dernæst vil jeg gerne uddanne mig til politibetjent.”

Sofie Frost Fabricius, politikadetelev

tænker omkring seks måneder som politikadet, og dernæst vil jeg gerne uddanne mig til politibetjent, siger hun.

Uklarhed om tjenestested og vilkår

Usikkerheden omkring tjenestested og ansættelsesvilkår (Se side 31) fylder rigtigt meget hos Sofie, Theis og deres klassekammerater, der spænder bredt i alder – fra 19 til 43 år. Især de etablerede politikadetelever – med ægtefælle eller kæreste og endda måske børn – er utilfredse

med, at de endnu ikke ved, om de skal forrette tjeneste i Padborg eller Rødby fra den 1. september. Da de i sin tid søgte ind på politikadetsuddannelsen var København også i spil i forhold til bevogtningsopgaver, men det er den ikke længere. Så vidt DANSK POLITI erfarer, skyldes det, at politikadeterne i første omgang skal aflaste de politifolk ved grænserne, der er på udkommando fra andre kredse.

– For mig g r det ikke så meget. Faktisk vil jeg gerne til Sønderjylland,

for jeg tror, at der sker mest d r frem for i Rødby, siger Theis.

Sofie er enig:

– Vi sagde ja under ansøgnings samtalen til, at vi gerne vil flytte til en af de to gr nsekredse, s  sådan er det. Men det er da lidt frustrerende ikke at vide endnu, hvor vi skal hen. Jeg kan især godt forstå, at dem, der havde håbet på at blive i København ved deres familier, er frustrerede.

Ved meget om lidt

Både Sofie og Theis glæder sig meget til at komme ud og m de deres kommende politikolleger samt til at demonstrere deres faglighed.

– Faktisk kommer vi til at være bedre uddannede i dokumenthåndtering end de almindelige politifolk, der i dag er ved grænserne. Som vores underviser siger: Vi kommer til at vide meget om lidt, mens politifolkene ved grænserne ved lidt om meget, siger Theis. ■

- VI HAR ASFALTERET, MENS VI KØRTE

Klasselærer Trine Wetterslev og uddannelseskoordinator Vagn Calmar mener, at det er lykkedes at stable en politikadetuddannelse på benene, som både har faglighed og dannelse i højsædet.

I maj var det første hold kadetter til deres første eksamen. Karakterniveauet lå lige så højt som på politiets basisuddannelse. - Vi har at gøre med nogle super motiverede og engagerede elever. Jeg er ikke bekymret for deres faglighed, lyder det fra klasselærer Trine Wetterslev. Koordinator på uddannelsen, Vagn Calmar, fortæller, at skolen, ud over fagligheden, også lægger meget energi i at give eleverne den rette dannelse som myndighedspersoner.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Der er et gran af lettelse at spore i ansigtet hos såvel uddannelseskoordinator af politikadetuddannelsen, Vagn Calmar, som klasselærer for klasse 3, Trine Wetterslev. Det første hold politikadetter, fordelt på tre klasser, har netop været oppe i en case-baseret eksamen omkring retsplejelovens paragraffer. En eksamen, som stort set svarer til den, der afholdes på politiets basisuddannelse. Alle politikadeteleverne bestod – med et karaktergenomsnit, der stemmer overens med de politistuderendes.

- Det viser jo, at deres faglighed er i orden, og at det er lykkedes os på rekordtid at stykke en uddannelse sammen, som virker, siger Vagn Calmar.

Trine Wetterslev supplerer:

- Men det er også nogle super motiverede og engagerede elever, vi har.

Bag om kadetterne

Den 1. marts begyndte 55 politikadetelever på Politiskolen i Brøndby. En har siden måttet stoppe og vente på næste ansættelsehold på grund af en brækket hånd.

Kadetterne er første hold i en ny ordning, som blev vedtaget få måneder forinden af Folketinget, og derfor måtte uddannelsen stables på benene på rekordtid.

Politikadetuddannelsen tager seks måneder og uddanner eleverne til grænsekontrol, bevogtning og transportantopgaver.

Andet hold kadetter, der tæller 24 elever, påbegyndte deres uddannelse den 1. juni.

Tredje hold i 2017 begynder den 1. september.

Jeg har selv været lidt skeptisk over for hele idéen med politikadetter i dansk politi, men det er jeg ikke mere. Det skal nok komme til at fungere inden for de midlertidige rammer, der er lagt, siger Trine Wetterslev.

Hun har tidligere undervist politielever på modul 3 og opefter. I politikadeteklasserne er der et større aldersspænd at favne.

- Jeg kan da godt mærke forskel på, om jeg har med en 19-årig elev at gøre, der lige er kommet fra gymnasiet, eller med én på 28, der har været fængselsbetjent forinden. Men de supplerer faktisk hinanden meget godt. Den 26-årige er rigere på livserfaring, mens den 19-årige har helt styr på for eksempel it, beskriver Trine Wetterslev.

Dannelse i politirollen

Uddannelsen blev stykket sammen på omkring tre måneder. Efter politisk ønske skulle det gå meget stærkt med at uddanne kadetter til aflastning af politiet.

- Der har da været nogle børnesygdomme, som er blevet luget væk, og indimellem har vi asfalteret, mens vi kørte. Det har selvfølgelig skabt nogle frustrationer hos såvel undervisere som elever, siger Vagn Calmar, der dog synes, at den seks måneder lange uddannelse har fundet sin kurs.

- Vi har hele tiden været enige om, at fagligheden skal spille den største rolle. Dertil kommer dannelsen. Det er vigtigt, når vi kun har eleverne i seks måneder, at de bliver klædt på til den myndighedsrolle, som venter dem ude i virkeligheden, fortæller han.

Politikadeteleverne har stort set det samme pensum som eleverne på

basisuddannelsens første del. Dog er der færre krav til deres rapportskrivning. Til gengæld undervises de i at tyde dokumenter og i grænsekontrol.

Ansættelsesforhold fra dag ét

Både Trine Wetterslev og Vagn Calmar ser frem til, at elevernes ansættelsesvilkår og tjenestested falder på plads.

- Ønskescenariet fra vores side er, at politikadetelever fremover vil få et ansættelsesforhold fra dag ét. Det vil blandt andet løse problemet med, at de ikke er dækket af arbejdsgiverens ulykkesforsikring, hvis de kommer til skade under deres uddannelse, og samtidigt ved eleverne, hvilken kreds de skal forrette tjeneste i, siger de to kolleger. ■

Ansættelsesvilkår endnu ikke på plads

Pr. 1. september tilbydes de første nyuddannede politikadetter (54) ansættelse i politiet. Men endnu er der ikke indgået en overenskomst mellem Politiforbundet og Moderniseringsstyrelsen.

Politiskolen oplyser, at det første hold kadetter formentlig vil blive ansat på individuelle kontrakter - i mangel af en overenskomst.

RIGSPOLITIET: TJENESTESTED AFGØRES INDEN SOMMERFERIEN

Det bliver i løbet af juni, at politikadetterne får at vide, om de skal forrette tjeneste i enten Rødby eller Padborg, lover Rigspolitiet. Desuden håber man ambitiøst på at kunne oprette yderligere seks store kadetklasser på Politiskolen til efteråret, så man når op på at rekruttere i alt 250 kadetter i 2017.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Om lidt ringer det ud til sommerferie på Politiskolen. Forinden skal de 54 politikadetter, der er klar til ansættelse pr. 1. september, nok få at vide, hvilken politikreds, de tilbydes som tjenestested.

Det lover Jens Dünweber, chefkonsulent i Rigspolitiets HR-afdeling.

De primære politikredse bliver Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi og Syd- og Sønderjyllands Politi.

- Vi er klar over, at det går eleverne på, at de endnu ikke kender deres kreds, men vi har først skullet analysere på forskellige ting for at se, hvor der er størst behov for kadetterne. Vi har blandt andet set på opgaverne i de to kredse, trykket på grænserne og den overordnede strategi på området, forklarer chefkonsulenten.

Han uddyber, at kadetterne skal fordeles dér, hvor behovet for

afløsning af politifolk er størst, og sådan at de ikke spredes for meget, da der skal være en vis volumen af politikadetter hvert sted for at fremme integrationen bedst muligt.

- Processen går i gang nu, og vi vil høre hver enkelt politikadet i forhold til ønske om tjenestested, siger Jens Dünweber.

Ambitiøs plan

I finanslovsaftalen planlægges der med et optag på 345 politikadetteuderende, som skal være færdiguddannede pr. 1. september 2018.

Indtil videre er der blot optaget 79 politikadetter på uddannelsen, fordelt på to hold. Alligevel satser Rigspolitiet på at få rekrutteret i alt 250 kadetter i indeværende år og 95 i 2018.

Jens Dünweber erkender dog, at det er en svær proces. Især fordi rigtig mange kandidater dumper den fysiske test - over halvtreds procent - og fordi Politiskolen samtidigt har et ekstra stort optag af studerende til politiets basisuddannelse i disse år. De to uddannelser henvender sig til stort set samme segment. Dog kan man påbegynde kadetuddannelsen allerede som 18-årig.

- Rekrutteringsindsatsen fortsætter intensivt - blandt andet i biograf, fitnesscentre, på Facebook og Instagram - dér, hvor de unge er. Så vi håber, at vi snart har fået skabt så meget opmærksomhed om kadetuddannelsen, at vi kan opfylde målet om 345 uddannede kadetter i 2018, siger Jens Dünweber. ■

JESPER JULS KÆRESTE:

– JEG VIL GERNE SIGE TAK TIL ALLE FOR DEN STORE OPBAKNING

Zandra Schumanns kæreste, hundefører Jesper Jul fra Københavns Vestegns Politi, blev skudt og dræbt i tjenesten i december sidste år. Hun har nu henvendt sig til DANSK POLITI for at sige tak for den store opbakning og støtte til hende og de efterladte. Ikke mindst oplevelsen af fællesskab og varmen fra politifolkene har gjort indtryk.

- Jeg er dybt taknemmelig for al støtten, den mentale og den økonomiske. Min søn og jeg kan nu blive boende i dét, der var Jespers og mit drømmehus, fortæller hun.

Zandra Schumann var kæreste med politiassistenten **Jesper Jul**, som blev skudt foran politigården i Albertslund i december. Dagen efter afgik han ved døden.

Zandra Schumann har kontaktet redaktionen på DANSK POLITI, fordi hun gerne vil udtrykke sin dybe taknemmelighed over for alle dem, som har støttet hende og bakket op moralsk, juridisk og økonomisk. Især Jespers kolleger i Københavns Vestegns Politi fortjener en kæmpe tak.

- Jeg havde overhovedet ikke forventet så stor en opbakning. Det har betydet så meget for mig. Jeg var jo først i chok, men langsomt begyndte virkeligheden at gå op for mig. Skæbnen ville, at Jesper og jeg havde planlagt vores bryllup, men endnu ikke var blevet gift, og vi havde ikke haft samme folkeregisteradresse længe nok til, at jeg juridisk var begunstiget på nogen måde. Det var som en ond drøm, fortæller Zandra, der til dagligt arbejder som folkeskolelærer.

Skattesag afgjort

I slutningen af maj lettede en stor byrde fra Zandra Schumanns skuldre. Da faldt afgørelse i hendes skattesag vedrørende de donationer, som blev givet efter Jesper Juls død. Zandra skal ikke betale skat af de indsamlede penge, og afgørelsen betyder, at hun og hendes søn nu har råd til at blive boende i rækkehuset, som Jesper og hun købte kort før hans død.

- Nu kan jeg endelig få sat et praktisk punktum. Det følelsesmæssige punktum ligger stadig et stykke ude i fremtiden - hvis det overhovedet kan sættes. Det betyder utroligt meget for mig, at jeg kan beholde vores fælles base med alle minderne, som vi fik opbygget på de seks måneder, vi nåede at bo sammen i huset, fortæller Zandra Schumann.

Som en familie

Den 43-årige hundefører efterlod sig to børn fra et andet ægteskab samt Zandra og hendes søn. Donationerne strømmede ind fra flere sider efter Jespers tragiske død.

Foreningen "The Thin Blue Line Denmark", som støtter skadede politifolk og efterladte til politifolk, spillede blandt andre en stor rolle. Det samme gjorde Politiforbundet. Dem vil Zandra Schumann også gerne takke.

I det hele taget er hun bevæget over det sammenhold, som hun har oplevet i politiet.

- Jesper har selvfølgelig fortalt om det, men jeg tror, man selv skal opleve det for egentligt at forstå, hvor dybt det stikker. At man nærmest har en ekstra familie, siger hun.

Vil se gerningsmanden

Retssagen mod den formodede gerningsmand, en 26-årig - og formentlig psykisk syg - mand, finder sted i efteråret. Selvom det bliver følelsesmæssigt hårdt, vil Zandra sidde på tilhørsrækken i retssalen.

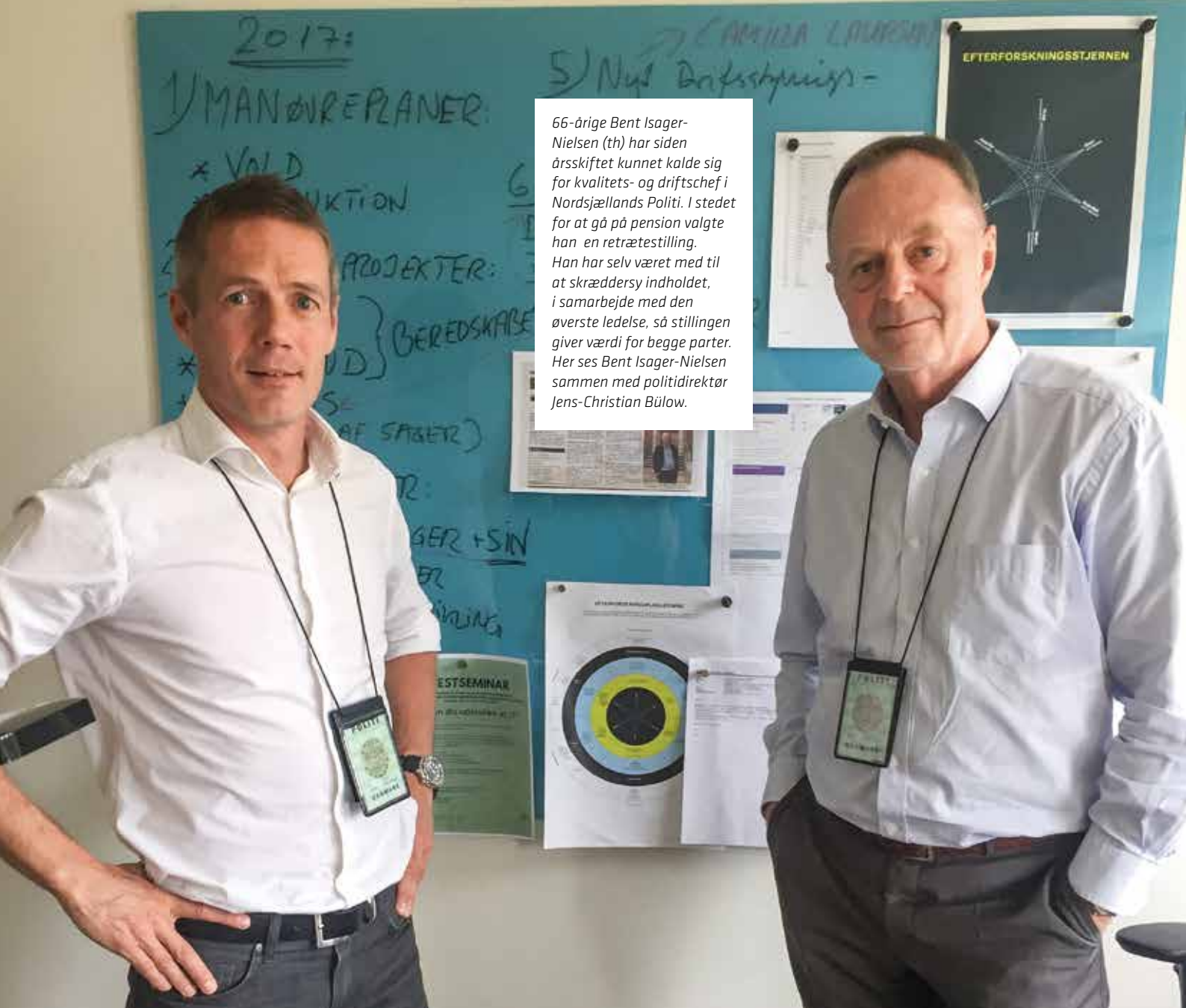
- Jeg har brug for at se den mand, der tog Jesper fra mig. Jesper var god til at skyde og forsvare sig selv, han elskede sit job og var stolt af at være politimand. Men han blev skudt på den mest kjonagtige måde. Det bliver hårdt at være til stede og få rippet op i det hele, men jeg bliver nødt til at være der, siger Zandra Schumann. ■

Zandra Schumann, kæreste til afdøde Jesper Jul, er dybt taknemmelig over al den hjælp hun har modtaget, efter Jesper blev skudt og dræbt i tjenesten. Den økonomiske hjælp betyder blandt andet, at hun og hendes femårige søn kan blive boede i Jespers og hendes drømmehus. Her ses Jesper Jul med sin tjenestehund Basse. Den er i dag hos nogle gode venner, og familien kan se ham så tit, de har lyst - en gang imellem har de ham også på weekendophold, oplyser Zandra.

"JEG ER DYBT TAKNEMMELIG FOR AL STØTTEN, DEN MENTALE OG DEN ØKONOMISKE. MIN SØN OG JEG KAN NU BLIVE BO- ENDE I DÉT, DER VAR JESPER OG MIT DRØMMEHUS."

**ZANDRA SCHUMANN,
KÆRESTE TIL AFDØDE
JESPER JUL**

66-årige Bent Isager-Nielsen (th) har siden årsskiftet kunnet kalde sig for kvalitets- og driftschef i Nordsjællands Politi. I stedet for at gå på pension valgte han en retrætestilling. Han har selv været med til at skræddersy indholdet, i samarbejde med den øverste ledelse, så stillingen giver værdi for begge parter. Her ses Bent Isager-Nielsen sammen med politidirektør Jens-Christian Bülow.

FRA POLITIINSPEKTØR TIL KVALITETS- OG DRIFTSCHF

Bent Isager-Nielsen har fået forlænget sit karriere i politiet med mindst et år. Politiinspektøren havde ellers besluttet sig for pensionen, men da muligheden bød sig for at træde et skridt tilbage fra direkte ledelse og i stedet blive kvalitets- og driftschef, slog han til.

Politidirektør Jens-Christian Bülow kalder det win-win. Bent Isager-Nielsen er meget tilfreds med, at hans kompetencer bliver brugt på en god måde, der skaber tilfredshed hos ham selv og gavner arbejdspladsen.

AF NICOLAI SCHARLING

Bent Isager-Nielsen er et kendt politiansigt i medie-Danmark. Han er også en politiinspektør, som har prøvet stort set alt, der handler om ledelse, efterforskning og om at få tingene til at spille mellem afdelinger, gennem sine mere end 40 år i politiet.

CV'et er omfattende. Det tæller Rejseholdet, kriminalinspektør på Frederiksberg, efterforskningschef i Københavns Vestegns Politi og senest chef for Task Force Indbrud, den særlige enhed til bekæmpelse af organiseret indbrudskriminalitet og hælernetværk på hele Sjælland.

Dertil kommer forfatterskab, aktiv deltagelse i lederforeningsarbejde, foredragsholder og hyppig optræden i medierne.

Så kan det godt være, at fødselstesten siger 66 år, og tjenestemandspensionen længe har været moden.

Bent Isager-Nielsen har stadig lyst til og mod på at være en del af politiets organisation. Han mener, at han har viden og erfaringer, som både han og arbejdspladsen kan have gavn af.

Blot ikke som politiinspektør med personaleledelse, arbejdspress og de store mængder af energi og tidskrav, det stiller.

- Det handler om at slutte i politiet på en god måde for mig og for arbejdspladsen. Derfor er jeg rigtig glad for, at det er lykkedes at skabe en stilling her i Nordsjællands Politi, som både jeg og arbejdspladsen er glade for, fortæller Bent Isager-Nielsen.

Nyoprettet stilling

Siden årsskiftet har politiinspektøren således kunnet kalde sig for "kvalitets- og driftschef", og har rangeret på linje med den øvrige ledelse, dog uden direkte personaleansvar. Lønnen og pensionen er den samme.

Men indholdet er skræddersyet i samarbejde med øverste ledelse.

- Jeg får brugt mine erfaringer i forhold til strategisk ledelse og ressourcer. Det er en helt nyoprettet stilling, som skal hjælpe under den omstilling, vi er i gang med her i kredsens. Det er en stilling, der handler om at kvalitets sikre og strømline sagsbehandlingen, ikke mindst på væsentlige efterforskningsområder. Samtidig indgår jeg i arbejdet med de strukturændringer, som finder sted. Jeg kan så trække på mine mange erfaringer som politileder af flere større enheder. Det er sådan set en stilling, som vedrørende kvalitetsdelen allerede findes hos anklagemyndigheden, men som er ny i politiregi. Det giver rigtig god mening, at anklagemyndighedens ledere og jeg samlet – men fra hvert vores perspektiv – kan sætte fokus på kvalitet, legalitet og drift, fortæller Bent Isager-Nielsen.

Skaber værdi

Politiinspektøren har således fået forlænget sin karriere i politiet med mindst et år.

Og det er ikke et spørgsmål om velgørenhed, men om at bevare og få værdi ud af en stor faglig og ledelsesmæssig kompetence.

Det fastslår politidirektør

Jens-Christian Bülow fra Nordsjællands Politi.

- Det er den helt rigtige måde at bruge Bents kompetencer på. Vi står i en situation, hvor vi skal samle fire stationer og sætte forøget fokus på kvalitet, og Bent er allerede en samlende figur med stor faglighed og autoritet. Så det var oplagt. Samtidig var den en stillingsbetegnelse, som giver mening for politikredsen, forklarer politidirektøren.

Han har ikke fortrudt beslutningen.

- Det er win-win for os og for Bent. Jeg kan sagtens tænke mig andre tilfælde, hvor politiledere kan få tilrettelagt stillinger, som skaber værdi for dem og for arbejdspladsen, siger politidirektøren.

Tænke nyt

Såvel Bent Isager-Nielsen som Jens-Christian Bülow påpeger, at det til en vis grad vil kræve et opgør med det hierarkiske tankesæt i politiet.

- Der er en tradition for at tro, at hvis politiledere fortsætter, men med mindre indhold i stillingen, eller de får fjernet ledelsesopgaver, så må det være, fordi de har gjort noget galt. Det er sådan, vi tænker. Det skal vi gøre op med. Man kan sagtens være konsulent uden personaleledelse, uden at det er en degradering. I mit tilfælde var det vigtigt for mig, at jeg refererer til chefpolitiinspektøren og dermed øverste ledelse, og at det klart fremgår i Polpai og i organisationsdiagrammet, at min plads stadig er på øverste niveau, fortæller Bent Isager-Nielsen. ■

LEDERFORENING: MANGE POLITILEDERE KAN BRUGE DERES KOMPETENCER I RETRÆTESTILLINGER

Politiledere tæt på pensionen har muligheden for at forhandle en retrætestilling på plads sammen med den lokale ledelse. Det kræver dog et opgør med lederkulturen, hvor stillingsbetegnelser og identitet hænger sammen.

AF NICOLAI SCHARLING

De sidste år af karrieren kan være svære for mange politiledere. Dels kan kravene til personaleledelse slide voldsomt i karrierens efterår, dels forandrer organisationen sig hurtigt og løbende, så det kan være et pres at skulle følge med, at skulle efteruddanne sig, eller man kan føle sig til overs.

- Det er brandærgeligt, hvis politiledere går rundt med en følelse af at være overflødige, eller at presset bliver for stort. De har masser af kompetencer, som organisationen har brug for, og derfor er muligheden for at få

en retrætestilling oplagt at overveje, hvis man som politileder føler, at man har lyst til at fortsætte, men ikke synes, at der er plads i den fremtidige organisation, siger Michael Agerbæk, formand for Politilederforeningen.

Win-win

Muligheden for retrætestillingen har været til stede gennem længere tid. Det har, ifølge formanden, bare aldrig været en del af lederkulturen at tænke i de baner.

- Det skal vi have lavet om på. For det er en win-win situation for såvel arbejdspladsen som for politilederen. Han eller hun får mulighed for at dele ud af sine faglige kompetencer, men i et mere tåleligt arbejdsmiljø og i mindre pressede rammer, fastslår Michael Agerbæk.

Hierarki og traditioner

Derfor har lederforeningen valgt at sætte fokus på, at man som politileder har andre veje end de gængse, som man kan følge, når karrieren i politiet nærmer sig sin afslutning.

- Vi er en meget hierarkisk og traditionsbunden arbejdsplads med stor identitet i forhold til lønrammer og stillingsbetegnelse. Derfor kan det virke grænseoverskridende eksempelvis at skifte sin politiinspektørtitel ud med en konsulenttitel. Også selvom lønnen og pensionen er den samme. Der er så meget identitet forbundet med titel og distinktioner. Det skal vi udover, for det handler om et tåleligt

arbejdsliv og om at gavne organisationen, siger Michael Agerbæk.

Gør som Bent

Som et godt eksempel nævner han politiinspektør Bent Isager-Nielsen, som i dag er drifts- og kvalitetschef i Nordsjællands Politi uden personaleledelse, men som alligevel befinder sig i lederdelen af organisationen.

- Bents kompetencer kommer til fuld udnyttelse og er et plus for arbejdspladsen. Han har en enorm viden, som alle har gavn af. Han ville have forladt politiet for at blive pensionist, hvis alternativet havde været en almindelig politiinspektørstilling, konstaterer Michael Agerbæk.

Eksemplet Bent Isager-Nielsen bør inspirere politiledere fra 58 år og op, samt organisationen i alle landets kredse og afdelinger, mener han.

Michael Agerbæk opfordrer politiledere, som går med tanker om at stoppe, eller som føler sig til overs i politiet, om at tage kontakt til den lokale ledelse.

- Rammerne og mulighederne for at skabe en retrætestilling er til stede. Det er selvfølgelig op til politilederen og ledelsen at skabe indholdet til en stilling, som skaber værdi for begge parter. Men hvis det kan lade sig gøre, så er det en oplagt mulighed for politiledere i karrierens efterår, fastslår han. ■

FORBEREDELSENE TIL OK18 ER I FULD GANG

Hvad skal Politiforbundets fokus være til de kommende overenskomstforhandlinger (OK18)?

Det bliver besluttet i de kommende måneder.

- Men allerede nu kan jeg sige, at vi har en forventning om at få en lønstigning, der matcher de syv procent, som blev opnået på det private arbejdsmarked. Nu har vi været gennem tre magre år i finanskrisens tegn i 2011, 2013 og 2015, men krisen er slut, og det skal afspejles i de kommende OK18-forhandlinger, siger forbundsformand Claus Oxfeldt.

Processen er således, at landets politiforeninger melder deres krav ind senest den 19. juni. Hovedbestyrelsen gennemgår dem på et møde den 22. juni. Efterfølgende vil Politiforbundets OK18-udvalg bearbejde kravene nærmere på to møder, henholdsvis den 27. juni og 11. august. Sluttelig vil Hovedbestyrelsen fastlægge de endelige krav på et todages møde den 24. og 25. august.

Kravene bæres ned i Politiforbundets centralorganisation (CO10) seneste den 1. september, hvorefter de fremsendes til CFU (Centralorganisationernes Fællesudvalg). Her koordineres kravene fra de forskellige centralorganisationer til ét fælles sæt krav, som afleveres til finansministeren ved udgangen af december måned. I spidsen for de kommende forhandlinger er CFU-formand Flemming Vinther. Selve overenskomstforhandlingerne finder sted først i 2018.

HENVENDELSER FRA DUP KOMMER I E-BOKS FREMMER

Fra den 6. juni vil du modtage henvendelser fra Den Uafhængige Politiklagemyndighed via e-Boks og ikke med posten, som hidtil.

Politiforbundets holdning er, at henvendelser, meddelelser eller afgørelser fra DUP dog fortsat bør sendes til ledelsessekretariatene med henblik på at udlevere det til de implicerede parter og for at sikre, at kollegerne modtager materialet.

Vær derfor opmærksom på din e-Boks, og husk at du kan indstille din e-Boks således, at du modtager en email, når der kommer ny post.

FIK DU LÆST PÅ POLITIFORBUNDET.DK

NY FORENINGS- FORMAND I DET SYDSJÆLLANDSKE

57-årige John Hansen afløste midt i maj Kaj Rasmussen som formand for Sydsjællands og Lolland-Falsters Politiforening. Kaj Rasmussen stillede ikke op til genvalg efter 10 år på posten, fordi han går på pension. John Hansen er en garvet tillidsmand med styr på sine fokusområder:

- Jeg går meget op i løn og ansættelse. Jeg har stor fokus på, at arbejdstidsreglerne skal overholdes – gensidigt fra både medarbejdere og ledelse, og at man får den rette løn udbetalt. Desuden er rekruttering et vigtigt område i vores kreds, hvor mange søger væk på grund af geografien. Vi skal være gode til at rekruttere politielever, vi har blandt andet løbeklubber for potentielle ansøgere til uddannelsen, men vi skal også kunne rekruttere kolleger fra andre kredse samt fastholde de medarbejdere, vi har. Der kan blandt andet ske ved at oprette attraktive stillinger over hele kredsen, fortæller John Hansen.

ARBEJDSKADE ANERKENDT EFTER **12 ÅR** MED MAVELIDELSE

58-årige Søren Langer fra flexsektionen i Københavns Politi har endelig fået ret i, at den madforgiftning, han pådrog sig i august 2005 under en tjenesterejse til Albanien, var en arbejdsskade. Madforgiftningen udviklede sig til en kronisk tarmlidelse, der lige siden har hæmmet politiassistenten.

Politiforbundet har kæmpet Søren Langers sag siden 2009

gennem flere retsinstanser og med bistand fra Elmer Advokataktieselskab. Men først i maj i år blev Søren Langers madforgiftning anerkendt som en arbejdsskade. Det skete, da Ankestyrelsen ændrede Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings tidligere afgørelse om, at der ikke var tale om arbejdsskade.

- Det er en befrielse at have fået ret. Det er lidt som at være David, der har været oppe mod Goliat, og jeg har da undervejs tvivlet på, om vi nogensinde ville nå her til, fortæller Søren Langer.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal nu vurdere, om der er grundlag for erstatning for tab af erhvervsevne, samt om der skal ydes godtgørelse for varigt mén.

- Jeg kan jo så lidt frygte, at der går lige så lang tid med det næste skridt. Måske når jeg at gå på pension, inden erstatningen for tabt erhvervsevne falder på plads, siger Søren Langer.

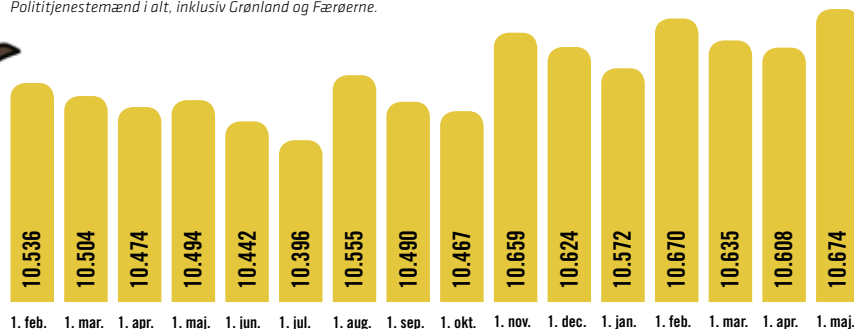
Mød Søren Langer på film.

Se "Hele politiets forbund - hvorfor" på Politiforbundets YouTube-kanal.

ANTALLET AF POLITIFOLK I 2016/2017

Kilde: Rigspolitiet, Koncern HR
Polititjenestemænd i alt, inklusiv Grønland og Færøerne.

EN STOLT POLITIMAND MED BAGLANDET I ORDEN

Michael Bergmann Møller er det nye ansigt i Politiforbundets Forhandlingsudvalg. Michael har været formand for Københavns Politiforening siden 2013, og før det var han fællestillidsmand for Station City.

AF STINE SVARRE GAARDHØJ

Baglandet er fundamentet i tillidsarbejdet for Michael Bergmann Møller. - Det er helt afgørende for mig, at jeg ved, hvad der rør sig ude i frontlinjen, siger han.

- Jeg er stolt og ydmyg over at være blevet valgt. Det er et kæmpe ansvar, der ligger hos mig nu, og jeg ved også, at der er store forventninger til mig som en del af Politiforbundets ledelse. Men jeg glæder mig utrolig meget til arbejdet i Forhandlingsudvalget. Det, at være med til at præge arbejdet fremadrettet, er noget, jeg ser meget frem til, siger Michael og tilføjer:

- Arbejdet kalder allerede, og de kommende uger skal bruges på at komme på omgangshøjde med situationen på landsplan og derefter fremføre medlemmernes nødvendige krav til udstyr og uddannelse over for rigspolitichefen.

Interessen for det faglige arbejde begyndte tilbage på Station City, hvor Michael Bergmann Møller blev talsmand i 2006 og senere valgt som fællestillids-

mand samme sted i 2007. Baggrunden for at gå den faglige vej var hovedsagelig for at give chefen et modspil, men det var også vigtigt for Michael at få større indflydelse på, hvordan politiopgaverne blev løst, ligesom der skulle mere fokus på kollegernes trivsel.

I 2013 blev formandsposten i Københavns Politiforening ledig, Michael stillede op og blev valgt, og har lige siden været formand for landets største politiforening, der tæller omkring 2.000 medlemmer.

Da vi møder Michael Bergmann Møller på en af de første rigtigt varme forårsdage, hvor temperaturen er oppe på 25 grader, har Michael sin uniform på.

- Jeg har stort set uniform på hver dag, og det er for at signalere, at jeg er politimand, men også fordi jeg er stolt af at være det, siger Michael.

Udstyr og sikkerhed skal være i orden

Uniformen er da også noget, samtalen kommer til at handle om, for det er en af Michaels kæphest. I det nye Forhandlingsudvalg har Michael fået ansvar for blandt andet udrustning og uniformering og skal sidde i udvalget for arbejdsmiljø og for teknologi. Der er ingen tvivl om, at politiets udstyr skal være i orden, ifølge Michael.

- Der er en stor utilfredshed med både uniform og udrustning blandt kollegerne. Det kan måske blive lidt nørdet, smiler Michael og fortsætter:

- Men det dur ikke, at bukserne sprækker under den taktiske fremrykning, eller at knæene bliver beskadiget, når kollegerne knæler ned, siger Michael, der også har fokus på sikkerhed og it-området.

- Jeg vil under ingen omstændigheder gå på kompromis med sikkerheden. Sikkerhedsudstyret SKAL bare være i orden. Vi sender ikke politifolk ud i kampen mod terrorister med våben, hvis vi ikke selv har det rette udstyr. Desuden skal it-fronten have et løft, så vores sagsbehandlere og efterforskere får de bedste vilkår, både i det daglige, men også når efterforskningen rykker ud på gaden, og farlige gerningsmænd skal standses hurtigt.

Baglandet er fundamentet

Da vi spørger ind til, hvad hans bagland betyder, falder svaret lynhurtigt:

- Baglandet er fundamentet, så det betyder alt for mig at være tæt på mit bagland. Og det skal det helt sikkert også være fremover. Det bliver helt afgørende, at jeg er informeret om, hvad der rør sig hos dem, der er ude i frontlinjen. Jeg mener omvendt også, at vi skal have fuldt fokus på det psykiske arbejdsmiljø, som belastes af uforudsigelige vagtplaner, personalereduktioner og sagsbunker, der har tendens til at vokse. Begreber, der rammer både menige politifolk, ledere og administrative medlemmer.

Derfor arbejder Michael for, at der kommer ressourcepersoner inden for hans ansvarsområder ude i kredsene, så de kan melde ind, hvis noget ikke fungerer, som det skal. Det kan for eksempel være en arbejdsmiljørepræsentant, tillidsmand eller andre "ildsjæle", som brænder for emnet.

Mere skydetræning og fysisk efteruddannelse

Michael nævner også nødvendigheden af efteruddannelse i form af mere skydetræning.

- En af de ting, jeg vil arbejde benhårdt for, er, at der kommer fire årlige skydedage i stedet for de nuværende to skydedage for politifolk i beredskabet. Og så skal der hurtigst muligt gennemføres funktionalitetstest af uniform, udstyr og materiel. Det er noget, der haster, mener Michael, der også gerne ser, at der indføres fysisk efteruddannelse:

- Rigtig mange kolleger oplever smerter i deres ryg og lænd, fordi de hver dag skal bære sikkerhedsvest. Jeg kunne godt tænke mig, at der bliver lavet en fysisk efteruddannelse af de politifolk, der skal gå med vest, så de er i stand til at klare jobbet uden at blive sygemeldt på sigt, siger det nyvalgte forhandlingsudvalgsmedlem og konkluderer:

- Der er meget at tage fat på, og jeg glæder mig meget til at komme i gang med arbejdet. ■

Hvem er Michael Bergmann Møller

- Ansat i politiet siden 1987. Startede sit praktikophold på Station City. Derefter Beredskabsafdelingen, City-patruljen, Fællesgruppen, Bevillingsafdelingen, Lokalpolitiet Vesterbro.
- Uddannet og godkendt som livvagt i 1994.
- Ansat ved PET 2003-2005.
- Ansat ved Københavns Lufthavn i 2005 og i 2006 i lokalpolitiet på Station City.
- Talsmand og derefter i 2007 fællestillidsmand for Station City.
- Formand for Københavns Politiforening siden 2013.
- 52 år. Har to voksne børn. Bor i Vallensbæk med Gitte.
- Cykler ofte på arbejde fra Vallensbæk til København.

*Sådan ser vi ud,
når vi er til kongres.
Her ses alle delegerede
fra hele landet samt
nationale
og internationale
gæster.*

KONGRES 2017

Den 28. til den 30. april 2017 holdt Politiforbundet kongres i Aalborg, som afholdes hvert fjerde år. Det var tre dage, hvor der blev sat fokus på politiets situation, arbejdsforhold og miljø. Men det var også tre dage, hvor visioner og ønsker for fremtidens politi blev debatteret. Cirka 170 delegerede fra hele landet, samt indbudte gæster, deltog i kongressen.

KONGRES
2017

Forbundsformand Claus Oxfeldt henvendte sig direkte til rigspolicechefen og til justitsministeren i sin åbningstale, hvor han blandt andet rejste en kritik af et system, der er for projektorienteret, måltalsorienteret og dokumentationsorienteret frem for at fokusere på fagligheden og indlevelse.

FORBUNDSFORMAND

CLAUS OXFELDT'S

ÅBNINGSTALE:

**”DE SIDSTE FIRE ÅR
HAR VÆRET EN LANG
HÆSBLÆSENDE TSUNAMI
AF OMSTILLINGER,
ORGANISATIONSÆNDRINGER,
URO, USIKKERHED, OG
KONSULENTGALSKAB
– OG DEN ER BLEVET RULLET
HENSYNSLØST UD OVER
POLITIFOLK OG BORGERE.
INGEN VED HELT HVORFOR.
HELLER IKKE HVEM, DER
ER DE ANSVARLIGE OG
SKYLDIGE. DET ER BARE GÅET
SÅDAN, FOR SÅDAN STYRER
MAN ÅBENBART OFFENTLIGE
VIRKSOMHEDER.
DET ER FAKTISK ET KRAV.”**

**JUSTITSMINISTER
SØREN PAPE POULSENS TALE:**

”BALANCEN MELLEM DE HELT BORGERNÆRE POLITIOPGAVER OG BEKÆMPELSEN AF ET NYT OG MERE KOMPLEKS TRUSSELSBILLEDE TRÆKKER STORE VEKSLER OG LÆGGER PRES PÅ DEN POLITISTYRKE, VI HAR. MAN KAN SOM BEKENDT IKKE VÆRE TO STEDER PÅ ÉN GANG. OG ER EN BETJENT UDKOMMANDERET TIL AT BEVOGTE EN GRÆNSE, KAN HAN ELLER HUN IKKE SAMTIDIG OPKLARE ET INDBRUD – SÅ ENKELT ER DET. DERFOR ER DET OGSÅ BYDENDE NØDVENDIGT, AT I FÅR NOGLE FLERE KOLLEGAER TIL AT TAGE DEL I LØSNINGEN AF DE MANGE FORSKELLIGE OPGAVER.”

Justitsminister Søren Pape Poulsen holdt tale ved kongressens åbning, hvor han blandt andet roste det danske politis faglighed, integritet og korskånd.

Politiforbundets fane blev båret ind af Henrik Mathisen fra Nordjyllands Politiforening, og alle rejste sig op. Derefter blev der sunget "Der er et yndigt land".

**KONGRES
2017**

Der blev lyttet og debatteret. Mange deltog i debatten.

KONGRES 17

Politiforbundet
- et stærkt fagligt fællesskab

Foreningsformand i Nordjylland, Poul Buus, bød velkommen til Aalborg ved kongressens åbning. Aalborg Poliorkester leverede det musikalske indslag.

RIGSPOLITICHEF, JENS HENRIK HØJBJERGS TALE:

"JEG ER [...] OGSÅ PINSOMT BEVIDST OM, AT DEN AKTUELLE SITUATION I POLITIET KALDER PÅ, AT ALLE MEDARBEJDERE OG LEDERE – OGSÅ FORTSAT – YDER EN EKSTRAORDINÆR INDSATS; OG AT DETTE FOR NOGEN BETYDER, AT BALANCEN OPLEVES UDFORDRET. MEN DER ER LYS FORUDE, NÅR VI TRÆDER IND I 2018."

**KONGRES
2017**

Cirka 170 delegerede fra hele landet deltog i kongressen.

Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg var gæst på kongressen og holdt traditionen tro en tale under åbningen.

FACEBOOK

PÅ POLITIFORBUNDETS FACEBOOKSIDE OG HJEMMESIDE BLEV DER LIVE-STREAMET UNDERVEJS, SÅ DER VAR GOD MULIGHED FOR AT FØLGE MED. DER BLEV LØBENDE LAGT TALER, INTERVIEWS OG BILLEDER UD.

GIK DU GLIP AF NOGET, SÅ KAN DET STADIG SES PÅ FACEBOOK.COM/POLITIFORBUNDET OG PÅ YOUTUBE.COM/POLITIFORBUNDET.

HER ER TOP TRE OVER DE OPSLAG FRA KONGRESSEN, DER HAR FÅET MEST OPMÆRKSOMHED PÅ FACEBOOK:

1

Uddrag af Claus Oxfeldts åbningstale. Denne video er nået ud til mere end 90.000 på Facebook. Delt 359 gange, 37.000 visninger.

2

Gruppenbilledet af delegerede og internationale og nationale gæster er set af næsten 40.000.

3

Interview med foreningsformand i Østjylland Heino Kegel. Videoen om arbejdsmiljø har mere end 9.600 visninger.

MED PÅ ET WILDCARD

Fire yngre kolleger deltog i Politiforbundets kongres i Aalborg på et såkaldt wildcard. Et tiltag, der blev indført ved kongressen i 2013, hvor politikredsene får mulighed for at invitere yngre kolleger med, der enten har vist en interesse for det organisatoriske arbejde, eller som på anden vis har gjort sig positivt bemærket. Mød de fire wildcardsholdere her.

Michael Nielsen, beredskabet, Sydøstjyllands Politi, uddannet i 2017.

Har du erfaring med tillidsarbejdet?

- Jeg har været formand for de politistuderende, da jeg gik på modul tre og fem.

Hvilket indtryk har du fået af kongressen?

- Jeg synes, at det både er storslået, formelt og traditionelt, og det er flot, at man kan samle så mange i en weekend (cirka 170 delegerede, red). Forbundsformandens åbningstale var lige i øjet. Den var god, faglig og kontant, og den gav en tro på, at forbundet er stærkt.

Har du overvejet at gå ind i tillidsarbejdet?

- Det kan jeg godt forestille mig. Men jeg ser også nogle udfordringer i at nå det, når man kører treholdsskift, hvis man for eksempel skal være listefører for en stor personalegruppe. Desuden vil jeg gerne have lidt mere erfaring først.

Christina Mie Trolle Andersen,
personfarlig kriminalitet,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi, uddannet i 2013.

Har du erfaring med tillidsarbejdet?

- Jeg var talsmand på PG2, men ellers ikke. Jeg har arrangeret en del sociale ting i min kreds - blandt andet "Stafet for Livet".

Hvilket indtryk har du fået af kongressen?

- Personligt har jeg været hårdt ramt af stress, så jeg kendte godt i forvejen til det store arbejde, som den lokale forening står for. Uden dem havde jeg ikke stået her i dag. På kongressen er jeg blevet bekræftet i, at netværket er derude og fungerer.

Har du overvejet at gå ind i tillidsarbejdet?

- Når man træder ind i politiet, er det ikke foreningsøjnene, man ser med. I begyndelsen vil man gerne have erfaring, gøre karriere og stifte familie. Men på sigt kan jeg godt forestille mig at blive aktiv i foreningsarbejdet.

Lasse Kragh,
førlederforløb,
Nordjyllands Politi,
uddannet i 2012.

Har du erfaring med tillidsarbejdet?

- Nej, det har jeg ikke.

Hvilket indtryk har du fået af kongressen?

- Her på kongressen vises det med al tydelighed, at der gøres rigtigt meget for medlemmerne fra Politiforbundets side. Derfor synes jeg, at det er ærgerligt, at opfattelsen hos mange er, at Politiforbundet aldrig gør noget, hvis noget går galt. Måske er det bare ikke så tydeligt ude i kredsene - i dagligdagen - når tingene glider. Så tænker man nok ikke over alt det arbejde, som forbundet og foreningerne egentlig laver. Jeg synes faktisk ikke, at Politiforbundet kan være mere synligt, end det allerede er.

Har du overvejet at gå ind i tillidsarbejdet?

- Jeg er netop begyndt på et førlederforløb, så det bliver ikke aktuelt.

Ivan Saaby Nielsen,
beredskabet, Nordsjællands
Politi, uddannet i 2016.

Har du erfaring med tillidsarbejdet?

- Jeg var klasserepræsentant i elevrådet på Politiskolen.

Hvilket indtryk har du fået af kongressen?

- Jeg er imponeret over det engagement, jeg oplever, at folk føler for tillidsarbejdet og for Politiforbundet. Indtil nu har forbundet mest bare været "en stand" for mig og et blad, jeg modtager. Men det er dejligt at få et indblik i og et overblik over forbundets arbejde her på kongressen.

Har du overvejet at gå ind i tillidsarbejdet?

- Det ved jeg faktisk ikke. Men muligheden er blevet større, nu hvor arbejdet er blevet anskueliggjort.

KONGRES
2017

SLUT MED AT STÅ PÅ SIDELINJEN FOR FÆRØSK POLITIFORENING

De knapt 100 færøske medlemmer af Politiforbundet er rykket et skridt nærmere beslutningsprocesserne. Det skete på Politiforbundets kongres, hvor de delegerede vedtog en vedtægtsændring, der betyder, at Færøsk Politiforening får fast sæde i Politiforbundets Hovedbestyrelse. Hidtil har foreningen, sammen med den grønlandske, blot haft observatørstatus og årligt deltaget i to hovedbestyrelsesmøder.

Det glæder formand for den færøske politiforening, Absalon Árgarð, at de færøske kolleger nu får en direkte stemme i Politiforbundet på lige fod med de 15 andre foreninger i Hovedbestyrelsen.

- Som formand giver det mig mulighed for at fange tingene i opstarten. Eksempelvis når der skal indføres nye tiltag i dansk politi – og dermed også i færøsk politi. Vi er jo underlagt samme regler som danske politifolk. Altså samme arbejdstid, samme udstyr og samme uddannelseskrav med mere. Ved at have fast sæde i Hovedbestyrelsen vil jeg kunne spørge ind, forsøge at påvirke nogle ting og hele tiden tænke en færøsk kontekst ind i tingene. Forhåbentlig kommer det til at betyde færre hovsa-løsninger for politiet på Færøerne, fordi vi kommer tidligere ind i processen mellem Politiforbundet og Rigspolitiet, samt at vi kommer på niveau med resten af dansk politi inden for eksempelvis it og udstyr, siger Absalon Árgarð.

Grønland har bevaret sin observatørstatus i Hovedbestyrelsen, da man har valgt at afvente en eventuel indtræden. Forholdene i Grønlandsk Politi adskiller sig da også væsentligt fra de danske og færøske.

FØLG POLITIFORBUNDET PÅ FACEBOOK

FØLG POLITIFORBUNDETS ARBEJDE PÅ VORES FACEBOOKSIDE. DELTAG I DEBATTEN, GIV DIN MENING TIL KENDE ELLER HOLD DIG OPDATERET OM STORT OG SMÅT I FORBUNDET.

GÅ IND OG 'SYNES GODT OM' POLITIFORBUNDETS FACEBOOKSIDE. DU FINDER DEN PÅ WWW.FACEBOOK.COM/POLITIFORBUNDET

1 års fødselsdag for Politilederforeningen

Politilederforening har nu haft et år med en ny og større organisation. De er gået fra at organisere 250 medlemmer til at organisere 900 medlemmer. Gennem det seneste år har de blandt andet opbygget deres organisation, fundet talsmænd og forhandlet en ny lønftale sammen med Politiforbundet. Den 23. maj holdt Politilederforeningen generalforsamling i Middelfart.

POLITILEDERE ER TRÆTTE AF TOPSTYRING OG VIL HAVE MERE I LØN

Vi spurgte formanden for Politilederforeningen Michael Agerbæk om, hvordan han synes det første år er gået med den ny organisation.

- Der er blevet brugt mange ressourcer i bestyrelsen og med talsmændene på at få opbygget en samarbejdsplatform, som danner rammerne for vores lederforening. Vi har heldigvis også fået forhandlet nogle gode lønvilkårsaftaler hjem sammen med Politiforbundet. Det har forbedret lederens vilkår det første år, siger formand Michael Agerbæk, da vi møder ham til en snak i pausen til generalforsamlingen.

Formanden er glad, men det er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at han er tilfreds på sine medlemmers vegne, og løn er noget, der kommer til at fylde meget – også fremadrettet.

- Lederne halter meget bagefter på lønområdet, særligt i forhold til de uddannelseskrav, der er kommet. Så vi skal kæmpe for bedre løn til lederne. Det er noget, der har fyldt meget under debatten på generalforsamlingen, siger Michael Agerbæk.

Styringsformen skal ændres

Et andet emne, der blev talt om til generalforsamlingen, var styringsformer. Politilederforeningen har nemlig et ønske om at ændre på den styringsform, der præger dansk politi.

- Vi skal gøre det anderledes, og vi skal væk fra topstyringen. Det er noget, vi gerne vil se på sammen med Politiforbundet, og forhåbentlig også med Rigspolitiet, siger Michael Agerbæk.

- Og så er vi meget optagede af, at der bliver inddraget mere politifaglighed. På nuværende tidspunkt er der for mange andre profiler ind over politiets arbejde. Der er ikke den balance, der bør være, udtaler Michael Agerbæk.

Da vi afslutningsvis spørger, hvordan Politilederforeningen ser sig selv og sin rolle, lægger formanden ikke skjul på, at politilederne ønsker et tættere samarbejde med Politiforbundet og Hovedbestyrelsen.

- Vi har en klar ambition om, at Politilederforeningen får en større strategisk rolle i vores samarbejde, afslutter Michael Agerbæk.

Formand for Politilederforeningen Michael Agerbæk gør status efter et år med den samlede Politilederforening. Se interview med Michael Agerbæk på Politiforbundets Facebookside.

Politiforbundet
H. C. Andersens Boulevard 38
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Formand:
Claus Oxfeldt
Mobil: 51 27 30 30

Næstformand:
Claus Hartmann
Mobil: 40 14 14 99

Formand for Syd- og Sønderjyllands Politiforening:
Niels Hedeager
Mobil: 20 47 87 41

Formand for Vestegnens Politiforening:
Jørgen Jensen
Mobil: 24 96 30 02

Formand for Rigspolitiforeningen:
Jørgen Olsen
Mobil: 22 75 25 94

Formand for Nordjyllands Politiforening:
Poul Buus
Mobil: 72 58 15 58

Formand for Midt- og Vestjyllands Politiforening:
Jørgen Fisker
Mobil: 72 58 25 81

Formand for Østjyllands Politiforening:
Heino Kegel
Mobil: 72 58 19 27

Formand for Sydøstjyllands Politiforening:
Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

Formand for Fyns Politiforening:
Steffen Daugaard
Mobil: 41 38 18 34

Formand for Københavns Politiforening:
Michael Bergmann Møller
Mobil: 72 58 83 59

Formand for Nordsjællands Politiforening:
Lars Jensen
Mobil: 42 56 42 30

Formand for Midt- og Vestsjællands Politiforening:
Mogens Heggelund
Mobil: 25 42 63 15

Formand for Sydsjællands og Lolland-Falsters Politiforening:
John Hansen
Mobil: 40 58 82 27

Formand for Bornholms Politiforening:
Michael Per Mortensen
Mobil: 53 80 05 07

Formand for Politilederforeningen:
Michael Agerbæk
Mobil: 72 58 89 54

Formand for Domstolenes Tjenestemandsförening:
Pia Broström
Mobil: 23 74 54 06

Formand for Grønlands Politiforening:
Jesper Fleischer
Mobil: 00299 58 69 22

Formand for Færøernes Politiforening:
Absalon Árgarð
Mobil: 00298 28 48 82

5%
på din lønkonto

Få mere ud af dine penge

Som medlem af Politiforbundet kan du få Danmarks højeste rente på din lønkonto. Med LSBprivat®Løn får du nemlig hele 5% i rente på de første 50.000 kr. Og ja, så er der 0% på resten. Du betaler ikke nogen gebyrer for en lønkonto i Lån & Spar.

Det betyder, at du får mere ud af din månedsløn - hver eneste dag. Og hvem vil ikke gerne have mest muligt ud af sine penge?

Så enkelt er det at få Danmarks højeste rente

- Du skal være medlem af Politiforbundet - og have afsluttet din uddannelse.
- Du skal samle hele din privatøkonomi hos Lån & Spar. LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services. Og vi skal kunne kreditvurdere din økonomi i forhold til den samlede pakke.
- Du behøver ikke flytte dit eksisterende realkreditlån, men nye lån og låneændringer skal formidles gennem Lån & Spar og Totalkredit.
- Rentesatserne er variable og gældende pr. 1. januar 2017.

SÅDAN FÅR DU 5% PÅ DIN LØNKONTO

Ring: Ring til os på 3378 1966

Online: Gå på lsb.dk/politi og vælg 'book møde'.
Så kontakter vi dig.

Lån & spar

din personlige bank

Det helt tunge skyts som denne dyssekanon blev ofte anvendt under rockerkrigen. Her ses et konfiskeret eksemplar.

DA NORDEN EKSPLODEREDE

Trippeldrab på Frederiksberg og bandedrab i Malmø. Norden har det sidste år været præget af bandekonflikter. For 20 år siden nåede konflikten dog sit højdepunkt under Store Nordiske Rockerkrig. Krigen blev en øjenåbner for dansk politi.

Det var en varm sommerdag med strålende solskin, da præsidenten for Bandidos i Sverige – Michael Ljunggren – den 17. juli 1995 kørte på sin Harley Davidson fra Stockholm mod Skåne. Få uger forinden havde Bandidos etableret sig i Sverige. En bil overhalede Ljunggren, hvorefter den svingede af. Kort efter drejede han ud i rabatten og styrtede.

Bandidos' præsident i Sverige var død. En kugle var gået gennem hans skudsikre vest. Man fandt aldrig ud af, hvordan Ljunggren præcist var blevet slået ihjel – og af hvem, men Hells Angels var et godt bud!

Drabet blev optakten til et hidtil uset antal voldelige sammenstød over hele Norden, som skulle få betegnelsen Store Nordiske Rockerkrig.

I første omgang gik Danmark fri, men i foråret 1996 indtraf

en begivenhed, som gjorde Danmark til den måske væsentligste kamplads for rockerkrigen.

Angreb i Kastrup Lufthavn chokerede

Kastrup Lufthavn den 10. marts 1996. Hells Angels og Bandidos havde på samme tid arrangeret fester og klubmøder i Finland. Medlemmer fra begge klubber fløj derfor tilbage til Danmark i samme fly. Da medlemmer fra Bandidos kørte ind på parkeringspladsen uden for lufthavnen for at afhente de hjemvendte brødre, stod bandedemedlemmer fra Hells Angels klar. De åbnede ild mod Bandidos' biler og fangede de overraskede modstandere i en regn af kugler. En Bandidos-rocker blev dræbt og tre såret. Krigen var kommet til Danmark.

For politiet kom angrebet som et chok. Hvordan kunne Hells Angels planlægge og gennemføre et velkoordineret angreb lige uden for Danmarks største lufthavn? Det skulle imidlertid blive værre.

Krig i Danmark

Den 17. april 1996 angreb Bandidos Hells Angels' klubhus, South, med en panserværnsraket. Fire timer senere blev Hells Angels' klubhus i Ålborg truffet af en panserværnsraket. Godt en uge senere svarede Hells Angels igen ved at forsøge at myrde en Bandidos-rocker i hans celle i Horseørd ved et håndgranatangreb. Bandidos søgte at matche dette ved at kaste to håndgranater mod et medlem af Hells Angels den 7. maj i København.

Konflikten havde sin egen dødelige inert. Den 25. juli

Lufthavnsdrabet i marts 1996 var et chok for politiet. Her ses den gennemhullede bil.

Titangadeangrebet i oktober 1996 er danmarkshistoriens mest spektakulære attentat. Billedet viser rakettenes bane.

1996 trængte mænd ind i en fængselsblok. Mændene skød ind i cellen og kastede en håndgranat mod celledøren. Den fremtrædende Hells Angels-rocker, der sad i cellen, blev hårdt såret. I august blev en formentlig uskyldig mand hårdt såret i Greve, idet han blev forvekslet med et medlem af Hells Angels. Samme skæbne var ved at overgå en civil betjent den 31. august. Han blev holdt op på en restaurant i Herlev. En Bandidos-rocker troede, han var et Hells Angels-medlem. Bandidos-rockeren tvang betjenten ud af restauranten med en skarpladt pistol – ved held og overtalelse lykkedes det politimanden at overbevise rockeren om, at han var politimand.

Raket affyret fra cykelskurtag

Den 6. oktober iværksatte Bandidos sit hidtil mest alvorlige angreb på Hells Angels. Man ville angribe Hells Angels' hovedarrangement: Vikingefesten i Titangade. Til festen var der flere hundrede mennesker samlet, herunder mange civile. Politiet var klar over, at festen var et højrisikoarrangement, og var forberedt.

Hvad politiet imidlertid ikke havde forventet, var et raketangreb fra et cykelskurtag. Bandidos var simpelthen kravlet op på et nærliggende cykelskur og havde affyret raketten hen over politiets mandskabsvogne. Pludselig var det festende klubhus omdannet til en kaotisk krigszone. Raketten var fløjet igennem bygningen og havde omdannet det tætpakkede rum til en smelteovn. Panserbrydende raketter har den egenskab, at de udvikler stor varme, inden de sprænges. Til alt held detonerede raketten ikke, men varmen var kraftig nok til at slå mennesker ihjel. Det mest blodige rockerangreb i dansk historie var en realitet – to personer, herunder en civil kvinde, blev slået ihjel, og 19 blev såret.

Angrebet i Titangade var sammen med Hells Angels' lufthavnsaktion i den grad en øjenåbner for politiet. Noget måtte der gøres. Både udadtil i offentligheden og indadtil

i politiet var der en følelse af, at politiet var på hælene og hele tiden tre skridt bagefter, og der så ikke ud til at være nogen ende på krigen. Det var den ene "bytter" efter den anden.

Fredsslutning for åben skærm

Efterhånden var tiden dog kommet til fred. Rockerklubberne indså, at det var i klubbernes egen interesse at stoppe voldshandlingerne. For mens der var krig, var det vanskeligt at lave penge, og det betød, at andre grupperinger, hovedsageligt de unge indvandrergupper, begyndte at trænge ind på det kriminelle marked. Fremtidens bandemiljø begyndte at aftegne sig.

Den 25. september 1997 tonede Blondie, alias Bent Svane Nielsen, fra Hells Angels og Jim Tinndahn fra Bandidos derfor frem på de danske skærme i nyhederne. De proklamerede – nærmest som repræsentanterne for to uenige stormagter – at de havde indgået en aftale, der betød, at der blev sat en stopper for volden.

Selvransagelse hos politiet

For politiet – og samfundet som helhed – var rockerkonflikten en øjenåbner uden sidestykke. På trods af, at man havde iværksat historiens største politiindsats, havde det været meget vanskeligt at styre konflikten og kontrollere de mange blodsudgydelser. Det var altså tid til selvransagelse, og i de efterfølgende år blev politiets håndtering af rocker-/bandekriminaliteten totalt reorganiseret, med etableringen af Nationalt Efterforskningscenter og rocker-taskforces.

Store Nordiske Rockerkrig transformererede derfor både politiet og det politiske landskab. Man forstod med ét, at bandekriminalitet udgjorde en fundamental samfundstrussel – og det selv i verdens fredeligste land. ■

Læs hele historien om Store Nordiske Rockerkrig på dansk-politi.dk

Døde og sårede bæres ud af Hells Angels klubhus i Titangade (Foto: Poul Olsen).

DEBAT

DEBATINDLÆG I FAGBLADET DANSK POLITI *DANSK POLITI modtager meget gerne dit indlæg. Send det til blad@politiforbundet.dk sammen med et portrætbillede af dig selv. Redaktionen forbeholder sig retten til at redigere og forkorte modtagne indlæg, naturligvis uden at ændre i de holdninger, indlægget giver udtryk for. De debatindlæg, der bringes, tegner udelukkende skribenternes egne holdninger, og er altså ikke et udtryk for Politiforbundets fagpolitiske retning eller ståsted.*

Af pa. Søren Nielsen, Vagtcentralen, Midt- og Vestsjællands Politi

Bevæbning uden for arbejdstiden

Hvis jeg i mit civile liv står ansigt til ansigt med terror eller voldsomme hændelser, kan jeg bare se på.

Kan jeg gribe ind, skal det være flygt, fryse eller kæmp.

Systemet lader os ikke bevæbne uden for arbejdstiden, så hvad er tilbage? Fryse gør vi ikke, og **kæmpe kan vi ikke.**

Terrorparathed, på forkant, handlepligt, fysisk- og mental parathed kommer hurtigt til at lyde hult, når vi ikke får lov til at kæmpe. Med en nødvendig ændring, til bevæbning uden for arbejdstiden, **kan vi kæmpe.**

For lidt over to år siden modtog min ledelse og fagforening i Midt- og Vestsjællands Politi en mail fra mig. Den handlede om mangler ved sikringen af Roskilde Politigård og af mig selv. Med hensyn til

mig, var omdrejningspunktet bevæbning uden for arbejdstiden, når nu der ligger en latent trussel over os i døgnets 24 timer. Mailen var baseret på mine tanker, viden og antagelser af, hvad tiden har bragt og ikke mindst, hvad fremtiden vil bringe. En advarsel, der skulle tages seriøst.

Reaktionerne fra ledelsen og foreningen skal jeg undlade en længere udredning omkring, men meget står tilbage og ikke mindst uafklaret!

Sikringen af politigården og bevæbning uden for arbejdstiden var begrundet i den langvarige trussel mod vestlige demokratier. Ikke mindst muligheden for spektakulære angreb på eksempelvis politiet, men også mod politifolk i eller uden for arbejdstiden og mod andre uskyldige mennesker.

En ulovlig handling fra vores synspunkt, men i en terrorkrisis, galnings- eller forsmået persons tankesæt helt legitimt.

Legitime mål! "JA" – politiet er et legitimt mål. Danmark fører krig andre steder i verden og en modpart kan også eliminere sin modstander på dennes mark. Krig er mindst mellem to parter, men ikke altid på én front. Deraf opstår det legitime (set fra

modpartens side) i at slå ihjel i Danmark.

Vi kan ikke længere føle os sikre i Danmark, hverken i eller uden for arbejdstiden. "Vurdering af Terrortruslen mod Danmark" (VTD) advarer meget direkte: "... terrortruslen mod Danmark er alvorlig". Der beskrives situationer som simple angreb, lettilgængelige midler, ubeskyttede civile mål, mange mennesker samlet og transportinfrastrukturen. Anført med stigende tendens hver måned, vel og mærke i Vesten til knap fem i gennemsnit om måneden. Læs den selv på nettet.

En måned efter min mail blev Danmark udsat for terror ved Krudttønden.

Jeg hoverede ikke efterfølgende med ordene: "Hvad sagde jeg", men tænkte dem. Af flere grunde, og helt specifikt for ikke at skabe splid, undlod jeg det. På et andet plan fortsatte jeg med at begrunde en bevæbning uden for arbejdstiden.

Jeg gjorde fagforeningen opmærksom på, at der var en kæmpe forskel på, når ens fødder stod inden for porten (at være på arbejde), og at stå med fødderne uden for porten (at have fri).

Terroristen eller galningen ser ikke forskellen på inden- eller uden for porten.

Uden for porten er vi ikke til meget, kun til flugt. Fryse gør vi ikke, og **kæmpe kan vi ikke.** Vi kan ligeså godt lægge os ned og lade terroristen skyde. Eller hvad med en hævnøstret person, som skyder den første og bedste, der kommer ud.

Da min gode kollega og privat bekendte, Jesper Juul, blev dræbt, blev mine mails pludselig alt for virkelige. Mon mine mailmodtagere så lyset nu?

Det drejer sig ikke kun om det billedlige, ved porten, men også de situationer, som kan ske på ens fridag. Hvad med gågaden i Roskilde, hvor en lastbil drøner ned gennem gaden,

pløjende sig gennem menneskemængden, eller på Torvet i Køge, hvor en person trækker et skydevåben frem. En galning trækker kniv i S-toget og stikker flere ned, eller en betjent, der opsøges, trues med pistol eller skydes på. Tænk gerne selv.

Kunne vi have gjort en forskel i disse få eksempler, hvis vi havde været bevæbnet uden for arbejdstiden. Ja – vi kunne **nemlig kæmpe**. Flugt var ikke nødvendig, og fryd gør vi ikke. At bekæmpe terror, voldelige situationer eller lignende er ikke kun, når vi er på arbejde, men også når vi har fri.

En god kollega, der havde fri fra arbejde, var til stede tæt på Krudttønden, da skuddene faldt. De hørtes – ingen tvivl. Slet ikke, da rædselslagne personer løb forbi og råbte: "Løb – løb, der skydes".

Kollegaen var naturligvis ubevæbnet og kunne kun vælge flugten. Hvordan havde situationen set ud, hvis pågældende havde været bevæbnet? Ville kollegaen have grebet ind, kunne pågældende gribe ind, ville det være sikkert, i orden, lovligt? Spørgsmålene er mange. Vi er vant til at reagere og tage initiativ, så havde kollegaen været bevæbnet og **kunne kæmpe**, kunne terroristen være uskadelliggjort der. Efterfølgende død og jagt kunne være undgået. Giver det stof til eftertanke!

Vi har set situationer i vores nabolande, Sverige, Norge, England, Tyskland og ikke mindst Frankrig. Høje dødstal kunne måske være undgået. Undgået fordi man var bevæbnet, så man kunne gøre en forskel.

På Utøya blev en politimand dræbt på sin fridag. Han

forsøgte at stoppe Breivik. Efterfølgende dræbte Breivik adskillige unge mennesker. Hvad hvis politimanden havde været bevæbnet? En kommission blev nedsat og mange aspekter kom frem, reguleret, kritiseret, ændret og ikke mindst tilrettet, så selv dansk politi fik nye retningslinjer. Men tænk engang, hvad den norske kollega kunne havde forhindret ved en bevæbning.

Med en bevæbning er vilkårene for kamp til stede og værd at tage. Hellere efterfølgende stå med en skramme på næsen frem for flugt. For ved ikke at gøre noget, opstår der dybe mentale ar. At lade stå til og flygte, bliver derved ikke bare ens egen lidelse, men også de andres. Kan vi tillade os det?

Ikke et eneste argument har kunnet overbevise mig om, at det ville være fagligt uansvarligt, forkert, dårligt eller farligt at være bevæbnet uden for arbejdstiden. Der indgår også et ansvar for sig selv og andre uden for arbejdstiden, så spørgsmålene bliver hurtigt, om det er frivilligt, handlepligt, opbevaring og andre spørgsmål.

Betragtningerne må dog ikke være et sinkende led. Det kender vi alt for godt til. Den utænkelige situation med endnu et politidrab, en terrorhandling, galning amok og andet, skal nødtigt overhales i mellemtiden.

Som bekymret betjent: lad os se handling, **lad os kæmpe**, for det sker igen – inden længe! ■

SVAR

Af Mogens Heggelund, fællestillidsrepræsentant og formand for Midt- og Vestsjællands Politiforening

Dette er et emne, som helt logisk optager mange kolleger i disse tider. Der er imidlertid mange forskellige synspunkter og holdninger til spørgsmålet om, hvorvidt polititjenestemænd kan/skal være bevæbnet uden for arbejdstiden.

Jeg deler ikke nødvendigvis alle Søren Nielsens synspunkter, men er naturligvis optaget af, at mine kolleger er bedst muligt sikret, såvel i som uden for arbejdstiden, og jeg deltager gerne i diskussioner fremadrettet omkring emnet.

Indtil nu har mit/politiforeningens fokus dog været de aktuelt gældende regler, og det at sikre, at kollegerne ikke kommer i klemme i den forbindelse.

Politiforeningen har i den sammenhæng udsendt nyhedsbrev med forholdsregler om, hvornår og hvordan kollegerne skal/må bære våben.

Vi har også via politikredsens ledelse været i skriftlig dialog med såvel Rigspolitiet som Justitsministeriet, så også det politiske niveau burde være opmærksomme på de problemstillinger, som situationen medfører. ■

VI HAR BRUG FOR SKARPE HOLDNINGER

DANSK POLITI er medlemmernes fagblad. Derfor har vi brug for jeres holdninger og meninger.

**Skriv til:
blad@politiforbundet.dk**

Hvordan man afskediger en medarbejder i politiet

Af konsulent Bjarne Clemmensen, Operativ færdsel, Fyns Politi

Den 3. juli 2015 var jeg så uheldig, at jeg i tjenesten faldt omkuld under afmontering af fotoudstyret på en fotovogn. Jeg snublede bagover, faldt og slog min ryg ned i asfalkanten mellem en grøfterabat og kørebane. Dette fordi jeg forsøgte at beskytte lidar'en (fotoudstyret) mod, at det skulle falde ned på jorden og blive beskadiget. Jeg pådrog mig en diskusprolaps og fik derved en fastklemt nerve ud i venstre ben. En følge deraf gør, at jeg stadig mangler min fulde førlighed i venstre ben, og at jeg stadig har smerter i ryg og ben. Oven i det har jeg desværre også en række arbejdsrelaterede skader fra før min nuværende arbejdsskade, som gjorde, at jeg i 2007 blev tilkendt et fleksjob med 2/3 tilskud.

Under hele min sygeperiode, på nuværende 23. måned, har jeg været kontaktet af min arbejdsgiver, Fyns Politi, i alt to gange. Begge gange – inden for de første to uger af min

sygeperiode. Min arbejdsgiver havde da alene interesse i, hvornår jeg eventuelt kunne vende tilbage til mit arbejde, idet man var meget presset af manglende medarbejdere, forårsaget af afgivelser, sygdom og mange andre personalemæssige problemer. Den sidste gang min nærmeste chef kontaktede mig, husker jeg, at der ikke blev hilst hverken god bedring eller spurgt ind til min helbredstilstand, men der var alene kun et fokus på, hvornår jeg eventuelt troede, jeg kunne vende tilbage til mit arbejde.

I oktober 2015 blev jeg telefonisk kontaktet af Rigspolitiets personalelæge. Han spurgte til mit helbred, min sygdom og min daværende situation omkring det noget omfattende behandlings- og undersøgelsesprogram, jeg deltog i. Personalelægen spurgte undrende på et tidspunkt i samtalen: "Du ved da godt, hvorfor jeg ringer til dig ikke?" "Næh.. og jo, det er vel fordi, jeg stadig går sygemeldt", svarede jeg. "Åh nej", svarede den meget sympatiske og nærværende personalelæge og fortsatte: "Er der virkelig ingen, der har kontaktet dig og fortalt, at du er indstillet til afsked?" – hvortil jeg desværre måtte svare "nej".

Der gik følgende nogle dage, inden jeg selv kontaktede politikredsens tillidsmand

omkring min noget uventede afskedigelses-sag. Jeg orkede slet ikke at tage kontakt til min ledelse. Jeg skulle lige fordøje det hele og reflektere lidt over det, som var sket, og jeg skulle lige finde den følelsesmæssige balance i mig selv, som gjorde, at jeg kunne føre en rimelig samtale med min ledelse, uden jeg fik sagt noget helt forkert. Jeg har, efter nu snart 23 måneder, endnu ikke talt med min ledelse om, hvorfor man ledelsesmæssigt ikke havde overskud, tid eller mulighed til selv at tage kontakt til mig og oplyse om beslutningen om at indgive indstilling til min afskedigelse.

Jeg har været ansat i politiet i 39 år og med altid pæne udmærkelser. Jeg har leveret en meget stor del af mig selv – vil jeg mene – i udviklingen af dansk politi. At politiet så ikke lige har udviklet sig i den retning, som jeg personligt ønskede, er en helt anden sag og vil være for omfattende at komme ind på her.

Jeg havde en ledende stilling og var i mange år en del af udviklingsafdelingen hos rigspoliti-chefen og var dér så privilegeret, at jeg dels fik den vel nok bedste uddannelse, man dengang kunne få i politiet, og dels fik en meget stor kontaktflade og et nært og indgående kendskab til de fleste af landets daværende politikredse på både ledelses- og medarbejder-niveau. Et berigende job, hvor jeg, som konsulent, var med til at igangsætte processen frem mod den endelige politireform og i et stort og omfangsrigt udviklingsarbejde af både organisationen, ledelsen og medarbejderne i landets politikredse. Et arbejde med en arbejdsuge på ofte mellem 60-80 timer, som jeg vil tænke tilbage på som min bedste tid i politiet, men det blev desværre også en tid, som sled mig op og bevirkede, at jeg pådrog mig en svær arbejdsrelateret skade både fysisk og psykisk. Skader som jeg desværre i dag endnu døjer en del med, og som har forringet min livskvalitet betydeligt.

Naturligvis sidder jeg tilbage med en tvivl

om, hvorvidt mit arbejdsliv over 39 år overhovedet har haft en betydning for ens arbejdsgiver, det statslige politi, når man oplever en afskedigelsesproces, som den jeg nu går igennem med en totalt fraværende og socialt usynlig ledelse. Indrømmet, at jeg må tage mig selv i, flere gange, ikke at blive alt for selvmedlidende og fyldt med alt for store ærgrelser og frustrationer. Jeg trøster mig dog for det meste med, at den upersonlige fremgangsmåde, hvorpå man i dag tilsyneladende afskediger i dansk politi, må være et resultat af den åbenbare fejlslagne politireform fra 2007. En reform, som jeg selv oplevede på nærmeste hold, og som jeg var en del af i min tid i udviklingsafdelingen hos rigspolitichefen. Der så og oplevede jeg planerne og selve reformen blive implementeret af en øverste ledelse hos rigspolitichefen og i landets politikredse. En ledelse, som blot "klappede" med i angst over ikke selv at blive tilgodeset i en lukrativ stilling efter reformen. Det er i hvert fald min påstand.

Disse mange medklappere i det øverste ledelseslag, som mange af os godt ved, hvem er, burde stilles til ansvar for det makværk af en reform, der i dag plager dansk politi, og som blandt andet også har resulteret i en meget upersonlig

og fraværende personaleledelse. Den daværende justitsminister, og hendes regering fra dengang, burde også stilles til ansvar for, at de med denne politireform har skabt et politi, som i dag er lammet, og som ikke er i stand til at skabe den nødvendige sikkerhed og tryghed i befolkningen. Et politi, som desværre halser efter al kriminalitet, og som i dag i mange områder i Danmark ikke selv bestemmer lov og orden. Et politi, der er så presset, at det personlige og det nærværende i ledelsen, og medarbejdere imellem, er totalt fraværende. Mit håb er, at historien vil komme efter de ansvarlige og give dem det eftermæle, de fortjener.

Tilbage står, at jeg har ikke selv valgt det, men min noget uheldige arbejdsulykke, sammenholdt med mine øvrige arbejdsrelaterede skader, har gjort, at jeg nu må lade mig afskedige og ufrivilligt sige farvel til min arbejdsplads. En arbejdsplads, der engang var rummelig, nærværende og social bevidst over for sine medarbejdere, specielt over for de medarbejdere, der ved uheld var kommet til skade i tjenesten. En arbejdsplads med engang så stolte værdier, hvor man lærte, at være en del af en større enhed, men organiseret i mindre og over-skuelige kredse og afdelinger, og hvor det personlige ansvar

og forpligtigelse over for hver andre var en naturlig og vigtig del af hverdagen, og hvor målet var at skabe tryghed, sikkerhed og tillid hos borgerne gennem et kvalitetsbetonet og effektivt stykke politiarbejde. Denne arbejdsplads vil jeg savne.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at jeg var så heldig, at der i min politikreds, Fyns Politi, var og er en tillidsmand, nemlig Steffen Daugaard, som under hele min afskedigelses sag har været meget nærværende og personligt støttende. En varm tak til Steffen. Ligeledes en varm tak til socialrådgiver Lisbeth Snedker, FTF, for hendes mange gode råd og en meget behagelig og varm støtte. Endelig også en stor tak til forbundssekretær Finn Moseholm, Politiforbundet, for hans store indsats, da min afskedigelses sag var ved at løbe helt af sporet for rigspolitichefen og Moderniseringsstyrelsen. Det ser nu ud til, at jeg efter 23 måneders sygefravær vil blive afskediget pr. 1. juni 2017 med en kvalificeret sygepension. ■

Af *pa. Carsten Brahm*,
Hundesektionen,
Midt- og Vestjyllands Politi

Har DF ændret holdning til politiet?

Hvad sker der for tiden med Dansk Folkeparti (DF)? Hvad har de gang i?

Gennem DF's godt 20-årige historie har der sjældent hersket tvivl om, hvor DF værdimæssigt var placeret. Det danske skal vi værne om og det, der måtte true vores dansk kulturelle værdier, skal vi tage hånd om. Ordentlighed er en dyd, og konsekvenserne ved kriminalitet skal være kontante og mærkbare. Samtidig har de politisk været vagthund, og begås der fejl, ikke mindst af regeringen, så skal man ikke være for fin til at indrømme dem – og rette dem.

Naturligt afledt af DF's dna har man som ansat i politiet aldrig været i tvivl om, at skulle man have nogen til at lytte på Christiansborg, så var DF et parti, for hvem det lå på sinde, at politiet havde ordentlige forhold. Om det gjaldt politi, ældresekretor eller sundhedsvæsen, så har DF altid været gode til at lytte til såvel folk på gulvet, som fagfolk og eksperter. Det har været rart at have DF's Peter Skaarup for enden af bordet i Folketingets Retsudvalg, når man i politiet ønskede forskellige emner taget op politisk.

Senest synes arbejdet med at få uddannet flere betjente også at have lagt DF på sinde.

Men undervejs i processen, med at få etableret en politiskole i Vestdanmark, er der pludselig sået grundigt tvivl om, hvorvidt DF's holdning til politiet stadig er den samme.

Som noget nyt så vi DF direkte modarbejde politi og politiansatte. Jeg havde aldrig forestillet mig at vi skulle opleve DF arbejde så indædt, vedholdende og stålsat på at få politiskolens ansatte og nye politielever anbragt i gamle, slidte bygninger, hvor man bliver tvunget til at gå på kompromis med indretningen af de mange specielle rum og faciliteter, som en politiskole stiller krav om. Man ville have forsvoret, at DF ville lægge sig i selen for at få bygget en ny skole med optimale forhold for de kommende mange nye betjente.

Tidsfaktoren var givetvis et argument i begyndelsen, for det handlede jo om at få betjente på gaden hurtigt. Men da regering, politiforbund, rigspoliti og eksterne eksperter anbefalede et nybyggeri, holdt DF på enestående facon op med at lytte til ALLE, der med rette kunne tænkes at vide noget om sagen.

Da det senest viste sig, at tidshorisonten med at ombygge og indrette eksisterende bygninger til politiskolens specielle behov er den samme som ved et nybyggeri, afviste DF beregningerne – med henvisning til sin egen "sunde fornuft". DF's evne til at lytte, erkende fejl og rette fejl synes med ét at være forduftet som dug for solen.

Nuvel, de fleste med bare en smule kendskab til politik og politiske sammenhænge ved jo – som også Peter Kofod Poulsen vist flere gange, og med mest mulig alvor i stemme og ansigtsfolder har slået fast – at dette politiske slagsmål om politiskolen intet havde med noget så primitivt som partiforstandens valgkreds at gøre. At Kristian Thulesen Dahl på ganske ucharmerende, selvsk og næsten barnlig vis skulle have tænkt på sig selv og sin egen valgkreds frem for politiet ville jo falde rigtig dårligt i tråd med DF's selvopfattelse... Så meget desto mere kan det undre, hvad der er sket med DF?

Alle er snart klar over alt det, som DF "har sagt hele vejen..." Men beregninger, tidshorisont og anbefalinger har ændret sig hen ad vejen. Hvorfor har DF ikke lyttet undervejs? Hvorfor har politiet og politiets ansatte ikke DF's opbakning mere? Hvorfor skal de fremtidige politielever i vest uddannes i gamle udtjente bygninger med kompromisfyldt indretning?

Er dette, hvad politiet kan forvente fra Dansk Folkeparti fremadrettet? – eller skylder DF politiet en undskyldning? ■

Af *Peter Kofod Poulsen MF*,
retsordfører for Dansk Folkeparti

DF står bag politiet – som vi hele tiden har gjort!

"Har DF ændret holdning til politiet?", spørger *pa. Carsten Brahm*, Midt- og Vestjyllands Politi, i aprilnummeret af DANSK POLITI. Det er altid rart med et klart og direkte spørgsmål, for det giver mulighed for at give et klart og direkte svar. Svaret er et rungende "nej!".

Det er afgørende for DF, at dansk politi har det fornødne mandskab og ressourcer, såvel som det bedst mulige lovgivningsmæssige udgangspunkt for at udføre den utroligt vigtige opgave, det er at sikre danskernes tryghed. Det kræver blandt andet flere betjente, end vi har i dag.

Det har vi stået for i hele partiets levetid, og der findes stribevis af politiske udspil, forlig og finanslovsaftaler, som dokumenterer dette meget tydeligt. Intet er ændret. Carsten Brahm er meget utilfreds med forløbet omkring

placeringen af den nye politiskole. Det forstår jeg sådan set godt. Hvis det havde stået til DF, var politiskolen langt hurtigere blevet placeret i de bedst egnede, eksisterende bygninger. Bygninger, som vi er sikre på, justitsministeren vil sørge for, lever op til alle krav om, hvad en moderne politiskole skal kunne rumme. Andet fortjener vores politi ikke.

Det må i øvrigt være undsluppet den gode Carsten Brahm's opmærksomhed, at det var regeringen, og ikke DF, der valgte Vejle som hjemsted for den nye politiskole. Så burde alle konspirationsteorier jo egentligt være lagt i graven. Også i det midtjyske...

Jeg glæder mig over, at beslutningen om placeringen af den nye politiskole nu langt om længe er truffet. Jeg er overbevist om, at det vil blive en fremragende politiskole, som også kritikerne vil blive særdeles tilfredse med. Jeg ser meget frem til, at den nye politiskole står klar til at uddanne nye betjente, og indtil da har jeg en klar forventning om, at det vil være muligt at løfte opgaven med et midlertidigt uddannelsessted. For der kan ingen tvivl være om, at vi skal have uddannet flere betjente til at løfte politiets vigtige opgaver. ■

Politipensionisterne

"et godt valg"

Administrative medarbejdere er også medlem af POLITIPENSIONISTERNE

Politipensionisternes Landsforening er en partipolitisk uafhængig sammenslutning af pensionerede polititjenestemænd fra Politiforbundet og pensionerede medlemmer fra Politiets og Domstolenes Tjenestemandforening samt deres ægtefæller/samlevere. Det gælder altså ikke kun politifolk, men også administrativt personale.

Foruden landsforeningen er der en lokal forening i hver politikreds. På landsforeningens hjemmeside www.politipensionisterne.dk er der henvisning til disse. Du skal dog selv huske at melde dig ind, når du går på pension. Du kan selv vælge, om du vil være medlem i din bopælskreds eller den kreds, du pensioneres fra. Du skal blot give besked, når du melder dig ind.

Udover generalforsamlingerne arrangerer lokalforeningerne for eksempel virksomhedsbesøg, skovture, besøg på slotte med mere, hvilket alt sammen vil fremgå af hjemmesiderne.

Der er ikke mange tidligere "kontor" kolleger, der er medlem af Politipensionisternes Landsforening. Der er dog nogle aktive rundt omkring i landet, for eksempel er formanden og kassereren for Midt- og Vestsjællands lokalforening begge tidligere administrative medarbejdere.

Et medlemskab kan anbefales, ikke kun fordi foreningen er vores fagforening, men også fordi, vi får et fællesskab med tidligere kolleger.

Tænk over det og meld dig ind – det koster kun 180 kroner om året. Beløbet indberettes til skat som fagforeningskontingent og kan derfor trækkes fra på selvangivelsen.

Kredsformand Christa Zabel.

Du kan finde flere gode grunde til et medlemskab på foreningens hjemmeside: www.politipensionisterne.dk, hvor du også finder en indmeldelsesblanket.

POLITIPENSIONISTERNES LANDSFORENING

*"Den naturlige fortsættelse af fagforening,
når du bliver pensioneret"*

Årligt kontingent er 180,00 kr. (fradragsberettiget)

FILM: ALT DET POLITIØJNENE SER

Politifolk skal se, opleve og tåle meget. De skal være til stede alle steder i samfundet, døgnet rundt. De våger, når de fleste sover. De ser samfundets bund. Samfundets top. Glæde og sorg. Ulykke. Død. Drab. Spænding og stilstand. De har fagligheden og indlevelsen med sig, og de ser mere til samfundets skyggesider på én vagt, end mange gør i løbet af et helt liv.

Se eller gense vores film om, hvad det kræver at være i politiet, og hele den palet af oplevelser, der følger med et politiskilt.

www.YouTube.com/DanskPoliti

Følg os på Facebook og Twitter

Vil du være opdateret på, hvad der sker i politiet, og hvad andre medier skriver om din arbejdsplads?

Så følg **DANSK POLITI** på Facebook og Twitter, hvor vi løbende samler op på emner med politifaglig relevans.

Facebook: Fagbladet Dansk Politi

Twitter: @danskpoliti

VÆRD AT VIDE

VI GRATULERER

25 ÅRS JUBILÆUM

1. JULI 2017

Sektl./T Charlotte Oehlenschläger, Den centrale anklagemyndighed Pa. Morten Brandenburg Vilstrup, Københavns Politi Pk. Morten Juel Hansen, Københavns Politi Pa. Kent Nielsen, Sydøstjyllands Politi

13. JULI 2017

Pa. Karsten Juul Morgenstjerne, Syd- og Sønderjyllands Politi

15. JULI 2017

Vicestatsadv. Kirstine Troldborg, Den centrale anklagemyndighed Seniorankl. Rune Torfinn Jensen, Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi

17. JULI 2017

Ktfm./ T Louise Poulsen, Nordsjællands Politi

1. AUGUST 2017

Pa. Franz Rasmussen, Rigspolitiet Vicepolitimester Anders Jørgensen, Rigspolitiet Advokaturchef Henrik Helmer Steen, Københavns Politi Ktfm./T Line Rye Bockhaus, Sydøstjyllands Politi

19. AUGUST 2017

Overass./T Eva Lambertsen, Syd- og Sønderjyllands Politi

26. AUGUST 2017

Pa. Ole Hjort, Midt- og Vestjyllands Politi

1. SEPTEMBER 2017

Specialankl. Peter Rydder, Østjyllands Politi

10. SEPTEMBER 2017

Pa. Thomas Raft Nielsen, Københavns Politi

40 ÅRS JUBILÆUM

1. JULI 2017

Ktfm./ T Margit Nielsen, Fyns Politi Kons. Finn Aage Berlin, Rigspolitiet Pa. Elo Jacobsen, Københavns Politi Ktfm./ T Ernst Jensby, Midt- og Vestjyllands Politi Pd. Jens Kaasgaard, Midt- og Vestjyllands Politi Pk. Søren Jensen, Nordjyllands Politi Pa. Kim Fugl Hansen, Syd- og Sønderjyllands Politi Pa. Kim Sandholdt, Syd- og Sønderjyllands Politi Ktfm./ T Linda Havn Rasmussen, Syd- og Sønderjyllands Politi Pa. Niels Kraunsøe, Syd- og Sønderjyllands Politi

2. JULI 2017

Kons. Steen Helge Brix, Midt- og Vestsjællands Politi

4. JULI 2017

Ka. Allan Juul Laugesen, Københavns Politi

13. JULI 2017

Spkons./T Michael Lynggaard, Rigspolitiet

23. JULI 2017

Pa. Ib Andreassen, Nordjyllands Politi

26. JULI 2017

Pa. Alf Ivan Panduro, Københavns Politi

1. AUGUST 2017

Pa. Søren Dalberg-Pedersen, Bornholms Politi Pa. Jan Erik Hansen, SA for SØIK Pk. Andreas Jørgen Bruun, Fyns Politi Kons./T Hans Erik Brendholm, Fyns Politi

Ktfm./T Gitte Karin Jensen, Rigspolitiet Ktfm./T Mette Bisgaard Christensen, Rigspolitiet Centerchef Michael Engell Olsen, Rigspolitiet Spkons./T Torkil Allan Hattel, Rigspolitiet Ktfm./T Anette Pia Andersen, Københavns Politi Overass./T Birgit Sørensen, Københavns Politi Pk. Carsten Lerbjerg, Københavns Politi Ka. Claus Poulsgærd Stamp, Københavns Vestegns Politi Ka. Frank Leth Andersen, Københavns Vestegns Politi Ka. Arne Rosgaard, Midt- og Vestjyllands Politi Pa. Benny Furbo, Midt- og Vestjyllands Politi Pa. Bent Ove Madsen, Midt- og Vestjyllands Politi Pa. Jørgen Amstrup, Midt- og Vestjyllands Politi Pa. Jørn Dall, Midt- og Vestjyllands Politi Pa. Peter Bahn Jakobsen, Midt- og Vestjyllands Politi Pa. Carsten Normann Carnett, Midt- og Vestsjællands Politi Pa. Claus Bjerre Petersen, Midt- og Vestsjællands Politi Pa. Dennis Lindtner Seier, Midt- og Vestsjællands Politi Pk. Steen Bischof, Midt- og Vestsjællands Politi Ka. Frank Søndergaard, Nordjyllands Politi Ktfm./T Helle Bergmann Meier, Nordjyllands Politi Ka. Jesper Müller, Nordjyllands Politi Spkons./T Bjarne Fabricius Mortensen, Nordsjællands Politi Ka. Carsten Borup Jensen, Nordsjællands Politi Kons./T Johnny Leif Gryberg Christiansen, Nordsjællands Politi Pa. Søren-Henrik Wittrup Nielsen, Nordsjællands Politi

Overass./T Lisbeth Engelbrechtsen, Nordsjællands Politi
Politiassessor Hans-Viggo Jensen, Rigspolitiet
Pa. Henning Maigaard, Rigspolitiet
Kons./T John Michael Velander, Rigspolitiet
Vpi. Peter Modin, Rigspolitiet
Pa. Lars Kingo Hansen, Syd- og Sønderjyllands Politi
Pa. Jens Christian Flyger, Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi
Pk. Kurt Gjedsig Nielsen, Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi
Pk. Ole Tøger Rasmussen, Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi
Pa. Steffen Ellemand Jensen, Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi
Pa. Finn Kramer Petersen, Sydøstjyllands Politi
Spkons./T John Friborg, Sydøstjyllands Politi
Pa. Stig Herring Svendsen, Sydøstjyllands Politi
Vpi. John Vogelius Pedersen, Østjyllands Politi

2. AUGUST 2017

Spkons./T Jan Kurt Larsen, Fyns Politi
Pa. Lars Østergaard, Sydøstjyllands Politi

3. AUGUST 2017

Pa. Claus Piil, Nordjyllands Politi

13. AUGUST 2017

Spkons./T Jesper Smith, Nordsjællands Politi

15. AUGUST 2017

Pa. Jann Kargaard Wiencken, Københavns Vestegns Politi

16. AUGUST 2017

Pk. Peder Christensen, Midt- og Vestjyllands Politi

1. SEPTEMBER 2017

Overass./T Tina Ahrenkilde, Rigspolitiet
Ktfm./T Lisa Ann Jensen, Københavns Politi
Ktfm./T Lis Ann Langner, Københavns Vestegns Politi
Ktfm./T Elin Damgaard Mulbjerg, Midt- og Vestjyllands Politi
Pa. Ole Birger Hansen, Nordjyllands Politi

5. SEPTEMBER 2017

Ka. Per Rosendal Bermann, Nordjyllands Politi

9. SEPTEMBER 2017

Pa. Christen Helmer Mikkelsen, Københavns Politi

13. SEPTEMBER 2017

Pa. Kim Bolø, Københavns Politi

14. SEPTEMBER 2017

Pa. Anders Benjamin Steen Steensen, Københavns Politi
Vpi. Frede Nissen, Sydøstjyllands Politi

15. SEPTEMBER 2017

Ktfm./T Aase Egeriis Weibel, Sydøstjyllands Politi

30. SEPTEMBER 2017

Vpi. Kell Svenningsen, Midt- og Vestjyllands Politi

50 ÅRS JUBILÆUM

1. AUGUST 2017

Overass./T Merete Hansen, Københavns Politi
Kons. Flemming Mikkelsen Broch, Midt- og Vestjyllands Politi

25 ÅRS JUBILÆUM

Statsjubilæum er tidligere afholdt

15. JULI 2017

Pa. Malene Guldager Friis Petersen, Rigspolitiet

1. AUGUST 2017

Pa. Annamarie Hope Klamer, Københavns Politi

40 ÅRS JUBILÆUM

Statsjubilæum er tidligere afholdt

1. AUGUST 2017

Vpi. Henrik Justesen, Fyns Politi
Ka. Bjarne Stiig Nielsen, Københavns Vestegns Politi
Pa. Preben Rasmussen, Københavns Vestegns Politi
Pa. Preben Larsen, Midt- og Vestsjællands Politi
Pa. Henrik Klug, Nordsjællands Politi
Sekt./T Peter Klarup Houkjær, Nordsjællands Politi
Ka. John Mogensen, Syd- og Sønderjyllands Politi
Pa. Niels Torben Godskesen, Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi
Pa. Jan Vestergaard Therkelsen, Østjyllands Politi

ET FORSØG – DØMT TIL AT LYKKES

BOG Kvinder er rykket frem og op i samfundslivet, men det er ikke en udvikling, der er kommet af sig selv. Tradition, skepsis og indimellem direkte modvilje har skullet overvindes, og havde der ikke været viljefaste kvinder, der turde stå op mod fordomme og tidsånden, var der ikke sket noget. Det er en lille gruppe af disse kvinder, denne bog handler om. De havde modet og viljen til at søge ind på et arbejdsområde og i en verden, der hidtil havde været totalt domineret af mænd – og blæste på forudindtagne meninger og nogles forhåbninger om, at det aldrig ville lykkes.

For 40 år siden, i maj 1977, blev 18 kvinder optaget som elever på Politiskolen og blev siden de første kvindelige politibetjente i Danmark. 14 tidligere og nuværende politikvinder fortæller, hvordan det var at bevæge sig ind på det modsatte køns territorium, og hvordan de blev modtaget på godt og ondt.

Undervejs i bogen beskrives de ydre omstændigheder, de store samfundsomvæltninger, der banede vejen for, at kvinder blandt andet kunne blive ansat i politiet.

Selvfølgelig kan vi det
- 40 år med kvinder i politiet
Skrevet af Preben Lund og Sara Wiese
Forlag: Nyt DPF

TERRORPLANER UNDER PET'S RADAR

BOG En rygsæk eksploderer ved Storkespringvandet midt i det travle København. Ved et mirakel omkommer kun to mennesker – en engelsk turist med muslimsk baggrund samt en ung dansk journalist. Inden dagen er omme bliver man klar over, at der er tale om et terrorangreb.

I månederne inden angrebet er den unge kriminalreporter Martin Jelling kommet tæt på det hemmelige islamistiske miljø i København, et miljø, der har forbindelser til terrorismestænkte i Yemen og England. Samtidig udspiller der sig en magtkamp i Politiets Efterretningstjeneste, og PET-agenten Peter Smith er alvorligt bange for, at tjenesten er ved at miste overblikket over de danske islamister.

Hvordan kunne et terrorangreb ske i Danmark, uden PET stoppede det, og hvem står i virkeligheden bag?

Forfatter Miki Mistrati fortæller, at bogen er stærkt inspireret af virkelige hændelser i PET, som han selv har været involveret i.

Lyset sletter nattens ord
Skrevet af Miki Mistrati
POLITIKENS FORLAG

Flot punktum for 2016

Regnskabet for 2016 blev godkendt på generalforsamlingen den 26. april 2017

De vigtigste hovedtal – du kan læse hele årsregnskabet på popermo.dk

- Årets bruttopræmieindtægt 210,5 mio. kr.
- Årets samlede erstatningsprocent 83,7 %
- Årets resultat 22,4 mio. kr.

2016 giver et godt afsæt for det videre arbejde i 2017

Popermo på vej mod fremtiden

Vi passer på dig og din familie - hele livet
Bedre forsikringer, bedre priser...

Fokus i 2017

Vi vil fortsat arbejde hårdt på at være dit naturlige valg af forsikringsselskab med fremtidssikrede løsninger

Vi har fokus på

- Medlemstilfredshed og vækst
- Tæt dialog med vores medlemmer
- Nem, hurtig og professionel sagsbehandling
- Den teknologiske udvikling og platform

Vi udvikler os hele tiden, så vi kan tilbyde vores medlemmer fremtidssikrede løsninger. På den måde kan vi gå fremtiden i møde som en attraktiv virksomhed for både medlemmer og medarbejdere.

Vi glæder os til 2017.

Forsikring. For de udvalgte

The screenshot shows the website 'DANSK POLITI'. The main header features a large 'D' logo and a navigation bar. Below the header, there are several article thumbnails with titles and 'Læs mere' buttons. One prominent article is titled 'Er svensk politi på vej mod kadetordning?'. Another article shows a street scene with the title 'Tilfældet: 100 planer skal flyttes fra Lyngbyvej'. There is also a section for 'Politiforskning' and a table titled 'DET SKRIVER UDLANDSKE POLITIBLADE' with columns for 'PolitiForum Norge', 'Folktidningen, Sverige', and 'POLICE - England'. A sidebar on the right contains social media links and a 'Fik du også læst:' section at the bottom.

NYT DIGITALT LOOK TIL DANSK-POLITI.DK

Fagbladet **DANSK POLITI** er mere end bare et trykt magasin. Det er et digitalt univers, som fremover vil satse stadig mere på daglig nyhedsproduktion og relevante historier om politifaget fra ind- og udland.

Der er nemlig behov for kritisk fokus på politifaget, udviklingen og samfundets omgang med politiet. Et fokus som rækker ud over andre mediers breaking news, og har faget og politirollen som udgangspunkt.

Derfor har dansk-politi.dk skiftet udseende, så det læner sig mere op ad den trykte udgave.

DANSK POLITI vil fortsat udkomme seks gange årligt i trykt form, men vil fremover også fylde mere i den dagligdags dækning på digitale og sociale medier.

Vi glæder os til at se Jer på www.dansk-politi.dk